

70

מופץ לאור המצב השורר בעולם לעורך הרמ"ם

והמשכילים יזהרו בוודר דרכיה

מאמרי

הַפְּקֻדוֹת

מלוקטים מספר

הַזֵּהר הַקָּדוֹשׁ

עם הפירוש הנפלא

מֵתוֹק מִדְּבַשׁ

כולל בתוכו פרשת הקטורת בכתב אשורית
ליקוטי תפלות לשמירה ולהמתקת הדינים

בעזרת השם יתברך

מֵאֲמָרֵי

הַקְטוֹרֶת

מלוקטים מספר

הַזֵּהָר הַקְדוֹשׁ

מהתנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

עם הפירוש הנפלא

מֵתוֹק מְדַבֵּשׁ

המפרש כל מלה ומלה בדרך קל וקצר

מאת הגה"ק המקובל

רבי דניאל פריש זצוקל"ה

כולל בתוכו פרשת הקטורת בכתב אשורית
ליקוטי תפלות לשמירה ולהמתקת הדינים

מופץ באלפי עותקים לזיכוי הרבים
לאור המצב השורר בעולם לעזור רחמים רבים
אדר תש"פ

וּמִמְנַחַת יְיָשֵׁעַ

הנה קול ענות חרדה מהדהד מסוף העולם ועד סופו ותגעש ותרעש תבל ומלואה על דבר המכה המהלכת ומדבקת בני אדם השי"ת ירחם, אולם באמת הרי מקרא מלא דיבר הכתוב בפר' בשלח והוא ידוע לכל אפילו לתינוקות של בית רבן: והיה אם שמע תשמע לקול ה' אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה וגו' לא אשים עליך כי אני ה' רופאיך. ולהלן (בפר' משפטים) אמר הכתוב ועבדתם את ה' אלהיכם וברך את לחמך וגו' והסרתי מחלה מקרבך.

ידועים דברי הזהר הקדוש בכמה מקומות שְׁהֶעֱקַק בפרשת הקטורת בכונה ראויה כוחה רב ועצום להגן ולהנצל מן הפורענות ר"ל, ולכן זכות וחובה היא על כולנו לעת כזאת להתחזק באמירת פרשת הקטורת והברייתא העוסקת בפירוט סממני הקטורת בבית הכנסת ומה טוב בציבור קודם תפלת שחרית ולאחריה, וכן קודם תפלת המנחה בכונה וברצון והתעוררות הלב, כמבואר ומפורש באר היטיב במאמרי הזהר הקדוש שנקבצו ובאו לפנינו בחוברת זו.

אך כנראה ברור מעובדא דרב אחא בכפר טרשא המובא במאמר הזהר שבפנים החוברת שהציל את הקהל מהמגפה ר"ל והחזירם בתשובה שלימה וזאת היא הנדרש מאתנו כעת להתעורר בקרבינו לשוב אל אבינו שבשמים מתוך פנימיות הלב ולהרבות בתפלה לעורר רחמי שמים וחסדים על שארית ישראל עם השי"ת ונחלתו בכל קצות העולם, וכמאמר הרה"ק מפולנאה זי"ע בספרו תולדות יעקב יוסף שענין התפלה הוא למתק הדין בשרשו וממילא נעשה האדם איש אחר ואין עליו שום ענין דין ח"ו, ועל דרך זה יובן בקשת דוד המלך ע"ה בתהלים באמרו: תכון תפלתי קטרת לפניך, כמובא להלן במאמר הזהר שבפרשת ויחי, ונתפרש במתוק מדבש דהיינו דבר המתקת הדינים והכנעת כוחות הרע מלקטרג ולהרע ח"ו לבני ישראל.

ובשם מרן אור שבעת הימים הבעש"ט הק' זי"ע מובא שענין התפלה היא האמונה והדבקות בהשי"ת, ועל ידי זה מתגלה חסדו וישועתו לברואיו כי מי שהוא בצער מתפלל יותר בדביקות, וכידוע מספרים הק' שכחה הרב של התפלה היא ענין ההכנעה להקב"ה. כמו כן מובא בשם הרה"ק מוהר"פ זי"ע מקאריין על דבר התפלה שלמה אינה נענית מפני ריחוק האדם מהשי"ת, והעצה היא להתחבר בדבקות עם כלל ישראל, והיינו באהבה ואחוה ושלוש ורעות.

ובספר קדושת לוי להרה"ק מבארדיטשוב זי"ע העלה בלשון קדשו: צריך האדם להאמין שאנחנו עמו בני ישראל הם קרובים אליו (אל השי"ת)

לפעול כל מה שירצה איש מאת הבורא ברוך הוא בתפלתו. ובריש פרשת כי תשא כתב שם כי תרצה להנשא ראש בני ישראל מחסרונם רצה לומר מצרתם, ונתנו איש כופר נפשו, כלומר שיתפללו אל ה' שיפדם וממזוקתם יציאם – אזי – לה' בפקוד אותם, פירוש שחסרונם הוא חסרונו ח"ו – כמאמר רז"ל בסנהדרין בשעה שאדם מצטער שכינה מה אומרת קלני מראש קלני מזרועי – פי' שכביכול הקב"ה מצטער בצרתן של ישראל, והיינו כשישראל יצטערו וישובו בתשובה על מה שגרמו לעצמם בעונותם צער ויסורין, ובגלל זה השכינה מצטערת בצערם, בכך יושעו כמובא בכמה מספרי הצדיקים ז"ע.

ובסדר היום להרה"ק רבי אשר הזקן מסטאלין ז"ע המובא בספר בית אהרן כתב וזה לשונו: יזהר לבוין בקרבנות וקטורת כי זה פתח ומקור לטהר מחשבותיו ומעשיו ולפתוח לו שערי תשובה. כמו כן בסדר היום לבנו הרה"ק בעל ה"בית אהרן" ז"ע מקארלין מובא שם בזה הלשון: הקרבנות והקטורת ידכי גרמיה [יטהר עצמו] באמירתו לגבוה [לשמים], ובצבור ככל מה דאפשר, כי כלל זה ביד, כל אמירות ותפלות הנאמרים בי עשרה שכינתא שריא, ובעזה"י מתקנים כל התיקונים כמו תפילת צדיקי יסודי עולם.

ונחתום בדברי האור החיים הק' ז"ע בלשון קדשו: ודבר ידוע הוא מעשים טובים אשר יעשה האדם למטה יוסיפו כח במדת הרחמים, וכמו כן כתב במקום אחר שעל ידי שירבו ישראל בתפלה יחרישו וישתיקו את מדת הדין, והעלה ג' תנאים בענין התפלה. א) שיתפלל האדם כעני הדופק על הפתח. ב) שיבקש ממקור הרחמים. ג) ענין התפלה בזמנה כמאמר הכתוב ואני תפילתי לך ה' עת רצון.

ויחי רצון שעל ידי התשובה ההתעוררות והתפלה והעסק בעניני הקטרת, ובזכותו הרב של אור העולם התנ"א רשב"י ז"ע ולימוד מאמרו הק' שכזה הק' המובאים לפנינו יתעורר כוחו הגדול לביטול הגזירה, ונוכה להושע ברפואות וישועות והשי"ת ירחם על עמו ונחלתו בכל מקום שהם, ומזה נוכח לצאת מעבדות לחירות ומשעבוד לגאולה כמאמר רז"ל בניסן נגאלו ובניסן עתידין להגאל במסמך גאולה לגאולה עדיף השתא בעגלא דידן אמן ואמן.

שלהי חודש השמחה אדר תש"פ – תהא שנת פדות מוכן "מתוק מדבש"

סוד סדר אמירת הקטורת והתפלות להאריז"ל בעת המגיפה כ"מ

אפשר להשיג במל' 1800-350-330

רשב"י: ברית כרותה לפני הקב"ה שהקורא מעשה הקטרת בכונה בכל יום ניצול מכל רע

מְלָה דָּא גְזָרָה קְיִימָא קָמִי קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא, דְּכָל מֵאן דְּאִסְתַּפֵּל וְקָרִי בְּכָל יוֹמָא עוֹבְדָא (כ"ב פְּרָשְׁתָּא) דְּקִטְרֵת, יִשְׁתַּזִּיב מִכָּל מְלִין בִּישִׁין וְחֻרְשִׁין דְּעֵלְמָא, וּמִכָּל פְּגָעִין בִּישִׁין, וּמִהֲרַהוּרָא בִישָׁא, וּמִדִּינָא בִישָׁא וּמוֹתָנָא, וְלֹא יִתְזַק כָּל הַהוּא יוֹמָא, דְּלֹא יָכִיל סְטָרָא אַחְרָא לְשַׁלְטָא עֲלֵיהּ, וְאַצְטְרִיף דִּיכּוּוֹן בֵּיהּ.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אִי בְּנֵי נֶשֶׁא הוּוּ יְדַעֵי כְּמָה עֲלָאָה אִיהוּ עוֹבְדָא דְקִטְרֵת קָמִי קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא, הוּוּ נְטִילֵי כָּל מְלָה וּמְלָה

מתוק מדבש

רשב"י: ברית כרותה לפני הקב"ה שהקורא מעשה הקטרת בכונה בכל יום ניצול מכל רע, בו יבואר ענין יקרת מעלת אמירת פרשת הקטרת בכונה ובהתבוננות שהמקיים זאת יש לו חלק בעולם הזה ובעולם הבא ומסלק הדבר והמגפה ממנו ומכל העולם.

(מקור המאמר זוהר פ"ו וקס"ד דף ר"ח ע"ג - ר"ע ע"ה, ונצי"לוינו כרך ח עמ' תעב - תעד)

מְלָה דָּא גְזָרָה קְיִימָא קָמִי קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא דבר זה ברית כרותה לפני הקב"ה, דְּכָל מֵאן דְּאִסְתַּפֵּל וְקָרִי בְּכָל יוֹמָא עוֹבְדָא דְקִטְרֵת שכל מי שמתכוון בשכלו וקורא בכל יום את מעשה הקטרת, יִשְׁתַּזִּיב מִכָּל מְלִין בִּישִׁין, וְחֻרְשִׁין דְּעֵלְמָא ינצל מכל דברים רעים וכשפים שבעולם, וּמִכָּל פְּגָעִין בִּישִׁין, וּמִהֲרַהוּרָא בִישָׁא, וּמִדִּינָא בִישָׁא וּמוֹתָנָא ומכל פגעים רעים ומהרהורים רעים ומדין רע ומדבר ומגפה, וְלֹא יִתְזַק כָּל הַהוּא יוֹמָא ולא יזוק כל היום ההוא, דְּלֹא יָכִיל סְטָרָא אַחְרָא לְשַׁלְטָא עֲלֵיהּ שאין הסטרא אחרא יכול לשלוט עליו, וְאַצְטְרִיף דִּיכּוּוֹן בֵּיהּ וצריך האדם שיכוין בה.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן להחבריא, אִי בְּנֵי נֶשֶׁא הוּוּ יְדַעֵי כְּמָה עֲלָאָה אִיהוּ עוֹבְדָא דְקִטְרֵת קָמִי קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא אם בני אדם היו יודעים עד

מְנִיָּה, וְהוּוּ סִלְקֵי לַה עֲטָרָה עַל רִישֵׁיהוּ כִּכְתָרָא דְדַהֲבָא, וּמֵאן דְּאֶשְׁתַּדַּל בֵּיהּ, בְּעֵי לְאַסְתַּפְּלָא בְּעוֹבְדָא דְקַטְרַת, וְאִי יִכוּוֹן בֵּיהּ בְּכָל יוֹמָא, אֵית לִיה חוּלְקָא בְּהַאי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי, וְיִסְתַּלַּק מוֹתְנָא מְנִיָּה וּמְעֲלָמָא, וְיִשְׁתַּזְיַב מִפְּלֵ דִינֵין דְּהַאי עֲלָמָא, מִסְטָרִין בִּישִׁין, וּמְדִינָא דְגִיְהֵנָם, וּמְדִינָא דְמַלְכוּ אַחְרָא, בְּהַהוּא קַטְרַת.

פַּד הָוָה סִלְיָק תְּנַנְא בְּעַמּוּדָא, פְּהֵנָא הָוָה חֲמֵי אַתּוּוֹן דְּרִזָּא דְשָׁמָא קְדִישָׁא פְּרִישָׁאן (י"ב פְּרַחֲיִין) בְּאוּרָא, וְסִלְקֵי לְעֵילָא בְּהַהוּא עַמּוּדָא, לְבַתֵּר כְּמָה רְתִיכִין קְדִישִׁין סְחָרִין לִיה מִפְּלֵ

מתוק מדבש

כמה חשובה היא מעשה הקטרת לפני הקב"ה, הוּוּ נְטִילֵי כָּל מְלָה וּמְלָה מְנִיָּה הִיוּ לִוְקָחִים כֹּל תִּיבָה וְתִיבָה מִמְנָה, וְהוּוּ סִלְקֵי לַה עֲטָרָה עַל רִישֵׁיהוּ כִּכְתָרָא דְדַהֲבָא וְהִיוּ מַעֲלִין אוֹתָהּ לַהֲיוֹת עֲטָרָה עַל רֵאשִׁים כְּכַתֵּר שֶׁל זָהָב, וּמֵאן דְּאֶשְׁתַּדַּל בֵּיהּ וּמִי שְׁעוֹסֵק בְּפִרְשַׁת הַקַּטְרַת, בְּעֵי לְאַסְתַּפְּלָא בְּעוֹבְדָא דְקַטְרַת צְרִיךְ לַהֲתַבּוֹנֵן בְּשִׁכּוּלֵי בְּמַעֲשֵׂה הַקַּטְרַת, וְאִי יִכוּוֹן בֵּיהּ בְּכָל יוֹמָא וְאִם יִכוּין בְּאִמִּירָתוֹ כֹּל יוֹם, אֵית לִיה חוּלְקָא בְּהַאי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי יֵשׁ לוֹ חֵלֶק בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְיִסְתַּלַּק מוֹתְנָא מְנִיָּה וּמְעֲלָמָא וְיִנְצֵל הַדְּבַר וְהַמְּגַפָּה מִמֶּנּוּ וּמִכֹּל הָעוֹלָם, וְיִשְׁתַּזְיַב מִפְּלֵ דִינֵין דְּהַאי עֲלָמָא וְיִנְצֵל מִכֹּל הַדִּינִים שֶׁל עוֹלָם הַזֶּה, מִסְטָרִין בִּישִׁין וּמְדִינָא דְגִיְהֵנָם וּמְדִינָא דְמַלְכוּ אַחְרָא מִכַּחַת הָרַעִים, וּמְדִין גִּיְהֵנָם, וּמְדִין שֶׁל מַלְכוּת הַסְטְרָא אַחְרָא, בְּהַהוּא קַטְרַת כֹּל זֶה נַעֲשֶׂה עַל יַדֵי הַקַּטְרַת.

ואמר עוד ר"ש פַּד הָוָה סִלְיָק תְּנַנְא בְּעַמּוּדָא כְּשֶׁהִיא עוֹלָה הַעֲשֵׂן בְּעַמּוּד שֶׁל מַעֲלָה עֲשֵׂן פְּהֵנָא הָוָה חֲמֵי אַתּוּוֹן דְּרִזָּא דְשָׁמָא קְדִישָׁא הַכֵּהן הִיא רוֹאָה אוֹתוֹת שֶׁל סוּד שֶׁם הַקְדוּשׁ הוִי"ה, פְּרַחֲיִין בְּאוּרָא שֶׁהִיוּ פּוֹרְחוֹת בְּאוֹיֵר וּבִוְקָעִים אֵת הָאוֹיֵרִים לִפְנֵי הַקַּטְרַת, וְסִלְקֵי לְעֵילָא בְּהַהוּא עַמּוּדָא וְעַל לַמַּעֲלָה בְּאוֹתוֹ עַמּוּד הַעֲשֵׂן, לְבַתֵּר וְאִח"כ רָאָה הַכֵּהן, כִּי כְּמָה רְתִיכִין קְדִישִׁין סְחָרִין לִיה מִפְּלֵ סְטָרִין כְּמָה מִרְכַּבוֹת קְדוּשׁוֹת הַשּׁוֹלְטוֹת בְּאוֹיֵר

סְטָרִין, עַד דְּסָלִיק בְּנִהִירוֹ וְחִדּוֹה, וְחִדֵּי לְמֵאן דְּחִדֵּי, וְקָשֶׁר
קָשְׁרִין לְעֵילָא וְתַתָּא לְיַחְדָּא כְּלָא, וְהָא אוֹקִימָנָא, וְדָא מְכַפֵּר עַל
יֵצֵר הָרַע, וְעַל עֲבוּדָה זָרָה דְּאִיהוּ סְטָרָא אַחְרָא, וְהָא אוֹקְמוּהּ.

הקטרת קושרת את השטן ואת כחות הדין

פְּתַח וְאָמַר, (שמות ל א) וְעָשִׂיתָ מִזְבַּח מִקְטֹרֶת קְטָרֶת [וכו'], בְּגִין
דְּבִטִיל וְכַפִּית לְכַמָּה סְטָרִין בִּישִׁין, וּבְגִין דְּהִהוּא סְטָרָא

מתוק מדבש

העולם היו מסבכות את עמוד העשן מכל הצדדים, עַד דְּסָלִיק בְּנִהִירוֹ וְחִדּוֹה
עד שעלה למעלה בהארה ושמחה, (והיינו שעלו הנזירים מעולם העשיה ליצירה ומשם לעולם
הנביאה ומשם לעולם האלילות), וְחִדֵּי לְמֵאן דְּחִדֵּי ושם היו (הצירוס שנתנזרו ועלו על
ידי הקטרם) משמחים את מי שראוי לשמח והיינו את השכינה, ומגודל השמחה
וְקָשֶׁר קָשְׁרִין לְעֵילָא היה מקשר קשרי היחוד למעלה וְתַתָּא ולמטה, לְיַחְדָּא
כְּלָא ליחד את כל הפרצופים, וְהָא אוֹקִימָנָא והרי כבר ביארנו ענין זה, ומסיק
בדבריו ואמר כי וְדָא מְכַפֵּר עַל יֵצֵר הָרַע וְעַל עֲבוּדָה זָרָה דְּאִיהוּ סְטָרָא
אַחְרָא הקטרת היתה מכפרת על כל הפגמים שנפגמו על ידי היצר הרע ועל
ידי עבודה זרה שהוא הסטרא אחרא, וְהָא אוֹקְמוּהּ וכבר ביארוהו החברים.

הקטרת קושרת את השטן ואת כחות הדין, בו יתבאר ענין הכנעת
הספ"א והמקטרג על ידי מעשה הקטרת שהוא כולו בקדושה, וממילא אין
שולט שום רע בעולם.

(מקור המאמר ספר פ' ויקהל דף רט ע"א, ונציאוריו כן מ עמ' מעד - מעו)

פְּתַח עוד ר"ש וְאָמַר לפרש מש"כ וְעָשִׂיתָ מִזְבַּח מִקְטֹרֶת קְטָרֶת עֲצֵי שֵׁטִים
תעשה אותו [וכו'], אֶלָּא לכן נקרא מזבח, בְּגִין דְּבִטִיל וְכַפִּית לְכַמָּה
סְטָרִין בִּישִׁין לפי שהקטרת שהיו מקטירים עליו היתה מבטלת ועוקדת לכמה

בִּישָׂא כְּפִית, לָא יָכִיל לְשַׁלְטָאָה, וְלֹא לְמַהוּי קְטִיגוֹרָא, וְעַל דָּא אֶקְרִי מְזַבַּח, כַּד הָהוּא סְטָרָא בִּישָׂא הָוָה חֲמִי (ס"ב עמודא דְעֶשְׂנָא) עֶשְׂנָא דְקַטְרַת דְסֻלִיק, אֲתַפְפִּיָא וְעֶרְק, וְלֹא יָכִיל לְקַרְבָּא כִּלְל לְמִשְׁפָּנָא.

וּבְגִין דְלֹא אֲתַזְבִּי, וְלֹא אֲתַעְרַב בְּהָהוּא חֲדוּה דְלַעֲלֵילָא בְּר קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא בְּלַחֲוֹדוּי, בְּגִין דְחַבִּיבָא כִּל כָּף, לָא קָאִים הָהוּא מְזַבַּח אֱלָא (ד"ב פנימָאָה) לָגוּ, דְהָאִי אִיהוּ מְזַבַּח דְבִרְכָאן אֲשַׁתְּכַחוּ בִּיה, וְעַל דָּא סְתִים מְעִינָא.

מתוק מדבש

כחות הרעים, וּבְגִין דְהָהוּא סְטָרָא בִּישָׂא כְּפִית ולפי שהסטרא אחרא נקשר ונעקד, לָא יָכִיל לְשַׁלְטָאָה וְלֹא לְמַהוּי קְטִיגוֹרָא לא היה יכול לשלוט עוד ולא להיות מקטרג, והרי הוא כאילו נעקד ונזבח על ידי הקטרת, וְעַל דָּא אֶקְרִי מְזַבַּח ועל כן נקרא גם מזבח הפנימי בשם מזבח, כִּי כַּד הָהוּא סְטָרָא בִּישָׂא הָוָה חֲמִי עֶמּוּדָא דְעֶשְׂנָא דְקַטְרַת דְסֻלִיק כשסטרא אחרא ראה את עמוד העשן של קטרת שעולה למעלה, אֲתַפְפִּיָא וְעֶרְק וְלֹא יָכִיל לְקַרְבָּא כִּלְל לְמִשְׁפָּנָא היה נכנע וברח ולא היה יכול להתקרב כלל אל המשכן שהוא סוד השכינה.

וּבְגִין דְלֹא אֲתַזְבִּי ולפי שלא נודכן הסטרא אחרא, וְלֹא אֲתַעְרַב בְּהָהוּא חֲדוּה דְלַעֲלֵילָא בְּר קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא בְּלַחֲוֹדוּי ולא נתערב בשמחה ההיא של מעלה של עליית הקטרת רק הקב"ה לבדו, כִּי אִינוּ כְּקַרְבֵּן שְׁנִיזוּנִים ממנו גם החיצונים מאברים ופדרים, אלא הקטרת כולו בקדושה, ואין כחות החיצונים נקשרים בו, בְּגִין דְחַבִּיבָא כִּל כָּף לפי שהקטרת היתה חביבה כל כך, ולכן לָא קָאִים הָהוּא מְזַבַּח אֱלָא לָגוּ לא היה עומד מזבח הקטרת אלא בפנים, דְהָאִי אִיהוּ מְזַבַּח דְבִרְכָאן אֲשַׁתְּכַחוּ בִּיה שזהו המזבח שהברכות מצויות בו, וְעַל דָּא סְתִים מְעִינָא ועל כן הוא סתום מן העין בפנים, כִּי אִין הַבְּרַכָּה מְצוּיָה אלא בדבר הסמוי מן העין.

מה פתיב באהרן, (במדבר י"ג) ויעמוד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה, דכפית ליה למלאך המות, דלא יכיל לשלטאה פלל, ולא למעבד דינא.

סימנא דא אתמסר בידנא, די בכל אתר דקאמרי בכוונה ורעותא דלפא עובדא דקטרת, דלא שלטא מותנא בההוא אתר, ולא יתזק, ולא יכלין שאר עמין לשלטאה על ההוא אתר.

תא חזי מה פתיב, מזבח מקטר קטרת, פיון דכתיב מזבח, אמאי אקרי מקטר קטרת, אלא בגין דנטלי מהאי אתר לאקטרא, כמה דעבד אהרן.

מתוק מדבש

ואמר עוד מה פתיב באהרן, ויעמוד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה טעם הדבר דכפית ליה למלאך המות דלא יכיל לשלטאה פלל לפי שקשר את מלאך המות שלא יוכל לשלוט כלל, ולא למעבד דינא ולא לעשות עוד דין.

ואמר ר"ש סימנא דא אתמסר בידנא סימן זה נמסר בידינו, די בכל אתר דקאמרי בכוונה ורעותא דלפא עובדא דקטרת שבכל מקום שאומרים בכונה וברצון הלב מעשה הקטרת, דלא שלטא מותנא בההוא אתר שאינו שולט דבר ומגפה במקום ההוא, ולא יתזק ולא יהיה ניזוק אותו המקום, ולא יכלין שאר עמין לשלטאה על ההוא אתר ולא יכולים שאר האומות לשלוט על מקום ההוא.

תא חזי מה פתיב בא וראה מה שכתוב מזבח מקטר קטרת ושואל פיון דכתיב מזבח שאמרנו למעלה שנקרא כן על שם שנעקד עליו הסטרא אחרא, אם כן אמאי אקרי מקטר קטרת למה נקרא מקטר קטרת, שמשמע שהמזבח מקטיר הקטרת, אם בשביל שעליו מקטירין הקטרת, היה לו לומר מזבח להקטיר קטרת, ומתרץ אלא בגין דנטלי מהאי אתר לאתקטרא

התשובה עם אמירת הקטרת ודאי מסלקים הדינים מן האדם

תָּא חֲזִי, הַאי מֵאן דְּדִינָא רְדִיף אַפְתְּרִיהּ, אַצְטְרִיף לְהַאי קְטָרְתָּ, וְלֹאֲתָבָא קָמִי מְאָרִייהּ, דְּהָא סִיּוּעָא אִיהוּ לְאַסְתְּלֵקָא דִּינִין מְנִיָּה, וּבְהַאי וְדַאי מְסִתְלֵקִין מְנִיָּה, אִי הוּא רְגִיל בְּהַאי, לְאַדְפְּרָא תְרִין זְמַנִּין בְּיוֹמָא בְּצַפְרָא וּבְרַמְשָׁא, דְּכְתִיב (שמות ל' ו') קְטָרְתָּ

מתוק מדבש

(ה"ג נד"ב) אלא לפי שלקחו כח מהקטרת לקשור ולאסור את השטן ואת מלאך המות שלא יוכל עוד להשטין ולקטרג ולהמית, פְּמָה דְּעֵבֵד אֶהְרֵן כְּמוֹ שֶׁעָשָׂה אֶהְרֵן, שֶׁעִם הַקְטָרֶת כֶּפֶת וְקֶשֶׁר אֶת מְלָאךְ הַמוֹת וְעֶצֶר אֶת הַמַּגְפָּה, לְכֵן נִקְרָא "מְקַטֵּר" שֶׁהִיא לְשׁוֹן קְשִׁירָה בְּלִשׁוֹן תְּרַגּוּם.

התשובה עם אמירת הקטרת ודאי מסלקים הדינים מן האדם, בו יבואר ענין ההבטחה שהבטיח הקב"ה לישראל שאפילו בזמן שאין בית המקדש קיים, הרי קריאת פרשת הקטרת בכונה עולה לאדם כאילו הקטיר קטרת בבית המקדש.

(מקור המאמר צהר פר' ויקהל דף רט ע"ב, ונציאוריו כך ה' עמ' תעו - תעט)

תָּא חֲזִי בַּא וְרַאָה, הַאי מֵאן דְּדִינָא רְדִיף אַפְתְּרִיהּ זֶה הָאָדָם שֶׁהִדִּין רוּדִף אַחֲרָיו, אַצְטְרִיף לְהַאי קְטָרְתָּ הוּא צְרִיךְ לְאִמִּירַת מַעֲשֵׂה הַקְטָרֶת, וְלֹאֲתָבָא קָמִי מְאָרִייהּ וְתַחֲלִילָה צְרִיךְ לְשׁוּב בְּתוֹשֻׁבָה לְפָנֵי קוֹנֵנוּ, דְּהָא סִיּוּעָא אִיהוּ לְאַסְתְּלֵקָא דִּינִין מְנִיָּה אִז הַקְטָרֶת הִיא סִיּוּעַ שִׁיטְלֵקוּ הַדִּינִים מִמֶּנּוּ, וּבְהַאי וְדַאי מְסִתְלֵקִין מְנִיָּה וְבוּזָה וְדַאי מְסִתְלֵקִים הַדִּינִים מִמֶּנּוּ, אִי הוּא רְגִיל בְּהַאי לְאַדְפְּרָא תְרִין זְמַנִּין בְּיוֹמָא בְּצַפְרָא וּבְרַמְשָׁא אִם הוּא רְגִיל בּוּזָה לְהַזְכִּיר אֶת מַעֲשֵׂה הַקְטָרֶת שְׁתֵּי פַעֲמִים בְּיוֹם בְּבִקְרָא וּבְעֶרְבָא, דְּכְתִיב קְטָרְתָּ

סמים בפקר בפקר, וכתוב בין הערפים יקטירנה, ודא איהו קיומא דעלמא תדיר, דכתוב (ס) קטרת תמיד לפני יהו"ה לדורותיכם, ודאי הוא קיומא דעלמא לתתא, וקיומא דעלמא לעילא.

בההוא אתר דלא אדפר בכל יומא עובדא דקטרת, דינין דלעילא שריין ביה, ומותנין סגיאן ביה, ועמין אחרנין שלטין עליה, בגין דכתוב קטרת תמיד לפני יהו"ה, תמיד איהו קיימא לפני יהו"ה, יתיר מפל פולחנין אחרנין, חביבא איהו עובדא

מתוק מדבש

סמים בפקר בפקר, וכתוב בין הערפים יקטירנה הרי שהקטירו את הקטרת בבקר ובערב, כמו כן צריך לקרוא פרשת הקטרת בבקר ובערב, ודא איהו קיומא דעלמא תדיר וזהו קיום העולם תמיד, דכתוב קטרת תמיד לפני יהו"ה לדורותיכם פירוש אפילו בזמן שאין מקדש ואין מזבח, עכ"ז בכל דור ודור יעלה לרצון קריאת פרשת הקטרת לפני ה', ודאי הוא קיומא דעלמא לתתא ודאי הוא קיום העולם למטה, וקיומא דעלמא לעילא וגם הקיום של העולם למעלה, ולכן עשה הקב"ה חסד זה לבני אדם מפני שהוא צורך לקיום העולמות, וזהו הבטחה שהבטיח הקב"ה לישראל, שאפילו בזמן שאין מקדש ואין מזבח, עם כל זה קריאת פרשת הקטרת בכונה עולה לו כאילו הקטיר קטרת בבית המקדש.

ואמר עוד כי בההוא אתר דלא אדפר בכל יומא עובדא דקטרת במקום ההוא שלא מזכירים בכל יום מעשה הקטרת, דינין דלעילא שריין ביה הדינים שלמעלה שורים בו, ומותנין סגיאין ביה (ה"ג ז"ל) ומיתות ומגפות רבות יש בו, ועמין אחרנין שלטין עליה ואומות אחרות שולטות עליו, בגין דכתוב קטרת תמיד לפני יהו"ה שפירושו תמיד איהו קיימא לפני יהו"ה יתיר מפל פולחנין אחרנין תמיד היא עומדת לפני הקב"ה יותר מכל עבודות אחרות, כי חביבא איהו עובדא דקטרת חביבה היא

דְקַטְרַת, דְּהוּא יְקִיר וְחָבִיב קָמִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, יִתִּיר מִכָּל פּוֹלְחָנִין וְרַעוּתִין (6"ו' וְעוֹבְדִין) דְּעֵלְמָא.

וְאֵף עַל גַּב דְּצִלוֹתָא אִיהִי מְעֵלְיָא מִכָּל, עוֹבְדָא דְקַטְרַת הוּא יְקִיר וְחָבִיב קָמִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

תָּא חֲזִי, מַה בֵּין צִלוֹתָא לְעוֹבְדָא דְקַטְרַת, צִלוֹתָא אֲתַקִּינוּ לָהּ בְּאַתְר דְּקַרְבָּנִין דְּהוּוּ עֲבָדֵי יִשְׂרָאֵל, וְכָל אֵינּוֹן קַרְבָּנִין דְּהוּוּ עֲבָדִין יִשְׂרָאֵל, לָאו אֵינּוֹן חֲשִׁיבִין בְּקַטְרַת. וְתוּ מַה בֵּין הָאֵי לְהָאֵי, אֵלָא צִלוֹתָא אִיהוּ תְקוּנָא לְאַתְקָנָא מַה דְּאַצְטְרִיךְ, קַטְרַת

מתוק מדבש

מעשה הקטרת, דְּהוּא יְקִיר וְחָבִיב קָמִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא שֶׁהיא יְקָרָה וְחָבִיבָה לִפְנֵי הַקַּב"ה יִתִּיר מִכָּל פּוֹלְחָנִין וְרַעוּתִין דְּעֵלְמָא יוֹתֵר מִכָּל הָעַבּוּדוֹת וְרִצּוֹנוֹת הַטּוֹבוֹת שֶׁבְעוֹלָם.

וְאָמַר עוֹד וְאֵף עַל גַּב דְּצִלוֹתָא אִיהִי מְעֵלְיָא מִכָּל וְאֵף עַל פִּי שֶׁהַתְּפִלָּה הִיא מְעוּלָה וְחֻשׁבָּה יוֹתֵר מִכָּל שְׂאֵר הַמִּצְוֹת, ע"כ עוֹבְדָא דְקַטְרַת הוּא יְקִיר וְחָבִיב קָמִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אִמִּירַת פִּרְשַׁת הַקַּטְרַת הִיא חָבִיבָה וְיִקָּרָה יוֹתֵר לִפְנֵי הַקַּב"ה.

וּמִפְרֵשׁ דְּבָרָיו וְאָמַר תָּא חֲזִי מַה בֵּין צִלוֹתָא לְעוֹבְדָא דְקַטְרַת בָּא וְרָאָה מַה הִפְרֵשׁ בֵּין תְּפִלָּה לְמַעֲשֵׂה הַקַּטְרַת, צִלוֹתָא אֲתַקִּינוּ לָהּ בְּאַתְר דְּקַרְבָּנִין דְּהוּוּ עֲבָדֵי יִשְׂרָאֵל אֵת הַתְּפִלָּה תִּיקְנוּ אוֹתָהּ חֲכָמִים בְּמִקּוּם קַרְבָּנוֹת הַתַּמִּידִים שֶׁהָיוּ עוֹשִׂים יִשְׂרָאֵל בְּמִקְדָּשׁ (כַּמְטָאֵר נִמְס' נִכּוּת ד' טו ע"ג), וְכָל אֵינּוֹן קַרְבָּנִין דְּהוּוּ עֲבָדִין יִשְׂרָאֵל לָאו אֵינּוֹן חֲשִׁיבִין בְּקַטְרַת וְכָל אוֹתָם הַקַּרְבָּנוֹת שֶׁהָיוּ עוֹשִׂים יִשְׂרָאֵל אֵינָם חֻשׁבִּים כְּקַטְרַת. וְתוּ מַה בֵּין הָאֵי לְהָאֵי וְעוֹד מַה הִפְרֵשׁ בֵּין זֶה לְזֶה, אֵלָא צִלוֹתָא אִיהוּ תְקוּנָא לְאַתְקָנָא מַה דְּאַצְטְרִיךְ אֵלָא תְּפִלָּה הִיא תִּיקוֹן לְתַקֵּן עַל יְדֵה מַה שְׂצָרִיךְ לְתַקֵּן, דֵּהֵינּוּ לְקַשֵּׁט אֵת הַשְּׂכִינָה וְלִהְיֵינָה אֵל הַיְחוּד, אֲבָל קַטְרַת עֲבִיד יִתִּיר קַטְרַת עוֹשֶׂה יוֹתֵר

עבִיד יִתִיר, מְתַקֵּין, וְקָשִׁיר קְשָׁרִין, וְעֶבֶד נְהִירו יִתִיר מִפְּלֵא,
וְהָאֵי אִיהוּ דְאֵעְבַר זִוְהֶמָא, וְאִידִפֵי מִשְׁפָּנָא, וְכֹלֵא אֲתַנְהִיר וְאֲתַתְקַן,
וְאֲתַקְשֵׁר פְּחָדָא.

וְעַל דָּא בְּעִינָן לְאֶקְדָּמָא עֹבְדָא דְקַטְרַת לְצְלוֹתָא בְּכָל יוֹמָא
וְיוֹמָא, לְאֵעְבְּרָא זִוְהֶמָא מְעֵלְמָא, דְאִיהוּ תְקוּנָא דְכֹלֵא בְּכָל
יוֹמָא וְיוֹמָא, פְּגִוּוֹנָא דְהֵוּא קְרַבְנָא חֲבִיבָא דְאֲתַרְעֵי בֵּיה קְדָשָׁא
בְּרִיף הוּא.

מתוק מדבש

מהתפלה, כי מְתַקֵּין וְקָשִׁיר קְשָׁרִין היא ממש מתקנת ומקשרת קשרי הספירות,
וְעֶבֶד נְהִירו יִתִיר מִפְּלֵא ועושה הארה יותר מכל הדברים, וְהָאֵי אִיהוּ
דְאֵעְבַר זִוְהֶמָא וזו היא שתחילה מעברת את הזוהמא והפגם הגורמים לאחיזת
החיצונים בשכינה, (ס"ג ד"ב) וְאִי דְכִי מִשְׁפָּנָא ואם נטהר המשכן שהוא המלכות
[בחינת שכינה], אז כֹּלֵא אֲתַנְהִיר וְאֲתַתְקַן כל הספירות מאירות ונתקנות,
וְאֲתַקְשֵׁר פְּחָדָא ונקשר הכל יחד בסוד היחוד, כי אי אפשר לייחד שום יחוד
אם לא נטהר תחילה הפגם והזוהמא מלמעלה.

וְעַל דָּא בְּעִינָן לְאֶקְדָּמָא עֹבְדָא דְקַטְרַת לְצְלוֹתָא בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא
ועל כן צריכים להקדים אמירת מעשה הקטרת לפני התפלה בכל יום ויום,
לְאֵעְבְּרָא זִוְהֶמָא מְעֵלְמָא כדי להעביר את הזוהמא מן העולם, דְאִיהוּ תְקוּנָא
דְכֹלֵא בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא שהוא תיקון כל הדברים בכל יום ויום, פְּגִוּוֹנָא
דְהֵוּא קְרַבְנָא חֲבִיבָא דְאֲתַרְעֵי בֵּיה קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא כעין הקרבן שהיה
חביב לפני הקב"ה ורצה בו, אבל רק אחר שהקדימו תחילה את הקטרת הקטרת.

גילוי אליהו הנביא על כח אמירת הקטרת בבית הכנסת

רבי פִּנְחָס פֶּתַח קָרָא, דְּכָתִיב (במדבר י"א) וְהִנֵּה הִחַל הַנֶּגֶף
בְּעַם, וּכְתִיב וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֶהְרֹן קַח אֶת הַמִּחְתָּה
וְגו', וּכְתִיב וַתַּעֲצֹר הַמַּגֵּפָה, כְּתִיב הֲכֵא מְהֵרָה, וּכְתִיב הֲתֵם
מְהֵרֵי שְׁלֹשׁ סָאִים, מַה לְהֵלֵן קִרְבָּן לְאִשְׁתִּזְבָּא, אִף כָּאֵן קִרְבָּן
לְאִשְׁתִּזְבָּא.

אָמַר רַבִּי פִּנְחָס, זְמַנָּא חֲדָא הוּינָא אֲזִלִּי בְּאַרְחָא, וְעֲרַעִית בֵּיה
בְּאַלְיָהוּ, אָמִינָא לִיה לִימָא לִי מֵר מְלָה דְמַעְלִי לְבְרִייתָא,

מתוק מדבש

גילוי אליהו הנביא על כח אמירת הקטרת בבית הכנסת, יתפרש בו
שכרוז עבר בין כל צבא השמים כדי שידעו זאת גם מלאכי הבלה שאמירת
עניני קטרת הסמים ברצון הלב והנפש בבתי כנסיות מבטלת המגפה.

(מקור המאמר חסר פר' וילא דף ק ע"ג-קא ע"א ממדרש העולם, ונציאווינו כן ד עמ'
תפס - תפי)

רבי פִּנְחָס פֶּתַח קָרָא לפרש שהזכרת הקרבנות מכפרת על עונות האדם ומצלת
אותו מן העונשים כעין הזכרת הקטורת, דְּכָתִיב וְהִנֵּה הִחַל הַנֶּגֶף בְּעַם,
וּכְתִיב וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֶהְרֹן קַח אֶת הַמִּחְתָּה וְגו' והולך מהרה, וּכְתִיב
וַתַּעֲצֹר הַמַּגֵּפָה, הנה נלמוד כאן גזרה שוה, כְּתִיב הֲכֵא מְהֵרָה והולך מהרה
אל העדה, וּכְתִיב הֲתֵם מְהֵרֵי שְׁלֹשׁ סָאִים, מַה לְהֵלֵן קִרְבָּן לְאִשְׁתִּזְבָּא
כמו שאצל אהרן היתה הקטורת קרבן להנצל מהמגפה, אִף כָּאֵן קִרְבָּן
לְאִשְׁתִּזְבָּא אִף כָּאֵן בַּא הַכְּתוּב לְרַמּוּז שַׁע"י הַעֲסַק בַּפְּרִשְׁת הַקְּרַבְנוֹת מִתְּכַפְרִים
עונותיו של אדם וניצול מהמקטרגים עליו.

אָמַר רַבִּי פִּנְחָס, זְמַנָּא חֲדָא הוּינָא אֲזִלִּי בְּאַרְחָא וְעֲרַעִית בֵּיה בְּאַלְיָהוּ
פעם אחת הייתי הולך בדרך ופגשתי באליהו הנביא, אָמִינָא לִיה לִימָא

אמר לי קיים גזר קדשא בריך הוא, ועאלו קמיה כל אלין מלאכיא דממנן לאדפרא חובי דבר נש, די בעדנא דיִדפרון בני אנשא קרבניא דמני משה, ושוי לפיה ורעותיה בהו, דכלהו יִדפרון ליה לטב, ועוד, בעדנא דיערע מותנא בכני אנשא, קיימא אתגזר, וכוֹרזא אעבר על כל חילא דשמיא, דאי ייעלון בנזיה בארעא בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ויימרון ברעות נפשא ולבא עניינא דקטרת בוסמין דהו להו לישראל, דיתבטל מותנא מנייהו.

מתוק מדבש

לי מר מלה דמעלי לברייתא אמרתי לו יאמר לי אדוני דבר המועיל לבריות, אמר לי קיים גזר קדשא בריך הוא אמר לי ברית כרת הקב"ה, ועאלו קמיה כל אלין מלאכיא דממנן לאדפרא חובי דבר נש ונכנסו לפניו כל המלאכים הממונים להזכיר עונות בני אדם ולקטרג עליהם, ואמר להם הקב"ה די בעדנא דיִדפרון בני אנשא קרבניא דמני משה שבזמן שיזכירו בני אדם את הקרבנות שצוה משה בתורה, ושוי לפיה ורעותיה בהו ושם לבו ורצונו לכוין בהם, דכלהו יִדפרון ליה לטב שכל המקטרגים יזכירו אז אותו לטוב ולחסד ולרחמים. ועוד אמר לי אליהו הנביא, בעדנא דיערע מותנא בכני אנשא כי בזמן שתקרה מגפה בבני אדם ח"ו, קיימא אתגזר ברית כרת הקב"ה, וכוֹרזא אעבר על כל חילא דשמיא וכרוז עבר בין כל צבא השמים כדי שידעו זאת גם מלאכי חבלה, דאי ייעלון בנזיה בארעא בבתי כנסיות ובבתי מדרשות שאם יכנסו בניו של מקום ב"ה שבארץ התחתונה בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ויימרון ברעות נפשא ולבא עניינא דקטרת בוסמין דהו להו לישראל ויאמרו ברצון הנפש והלב עניני קטורת הסמים שהקטירו בני ישראל בזמן שבת המקדש היה קיים, דיתבטל מותנא מנייהו שעי"ז תבטל המגפה מהם.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, בּוֹא וּרְאֵה מַה פְּתִיב, וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֶהְרֹן
 קַח אֶת הַמַּחְתָּה וְתֵן עָלֶיהָ אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׁים קְטֹרֶת,
 אָמַר לוֹ אֶהְרֹן לְמָה, אָמַר כִּי יֵצֵא הַקָּצֶף מִלְפָּנַי יְהוָה וְגו',
 מַה פְּתִיב וַיִּרְץ אֶל תּוֹף הַקֶּהֶל וְהִנֵּה הַחֹל הַנֶּגֶף בָּעַם, וּכְתִיב
 וַיַּעֲמֹד בֵּין הַמֵּתִים וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֹר הַמַּגֵּפָה, וְלֹא יָכִיל מִלְּאֲכָא
 דְּמַחְבְּלָא לְשִׁלְטָאָה וְנַתְּבַטְלָה מוֹתָנָא.

כח הקטורת לביטול המגפה היא נחלה לישראל שלא ישתנה לעולם

רַבִּי אַחָא אָזַל לְכַפֵּר טְרִשָׁא, אָתָּא לְגַבֵּי אוּשְׁפִיזְיָה, לְחִישׁוּ עָלֶיהָ

מתוק מדבש

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, בּוֹא וּרְאֵה מַה פְּתִיב, וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֶהְרֹן, קַח אֶת
 הַמַּחְתָּה וְתֵן עָלֶיהָ אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׁים קְטֹרֶת, אָמַר לוֹ אֶהְרֹן
 לְמָה שָׂאל אֶהְרֹן מִמֶּשֶׁה לְמָה זֶה, אָמַר מֹשֶׁה כִּי יֵצֵא הַקָּצֶף מִלְפָּנַי ה' וְגו',
 מַה פְּתִיב, וַיִּרְץ אֶל תּוֹף הַקֶּהֶל וְהִנֵּה הַחֹל הַנֶּגֶף בָּעַם, וּכְתִיב וַיַּעֲמֹד
 בֵּין הַמֵּתִים וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֹר הַמַּגֵּפָה, וְלֹא יָכִיל מִלְּאֲכָא דְּמַחְבְּלָא
 לְשִׁלְטָאָה וְנַתְּבַטְלָה מוֹתָנָא שַׁעַל יְדֵי הַקְּטוֹרֶת נַחֲלַשׁ כַּחוּ וְלֹא הִיא יְכוּל עוֹד
 מִלְּאֲךָ הַמִּשְׁחִית לְשִׁלוּט וְנַתְּבַטְלָה הַמַּגֵּפָה, הִרִי שֶׁהַקְּטוֹרֶת מַבְטֵלַת אֶת הַמַּגֵּפָה.

כח הקטורת לביטול המגפה היא נחלה לישראל שלא ישתנה לעולם,
 בו מובא המעשה דרבי אחא בכפר טרשא שגילה להם סוד עצירת המגפה
 ונושעו, והחזירם בתשובה שלימה..

(מקור המאמר מהר"פ וירא דף קא ע"א - קב ע"א במדרש הנעלם, ובניאורינו כרך 3 עמ' תפז - תפט)

רַבִּי אַחָא אָזַל לְכַפֵּר טְרִשָׁא ר' אחא הלך לכפר טרשא, אָתָּא לְגַבֵּי
 אוּשְׁפִיזְיָה בֵּא לֹאכְסִינְיָא שְׁלוּ, לְחִישׁוּ עָלֶיהָ כֹּל בְּנֵי מִתָּא הַתְּלַחְשׁוּ

כָּל בְּנֵי מֵתָא, אָמְרוּ גְבֵרָא רַבָּא אֲתָא הֵכָא נְזִיל לְגַבְיָהּ, אָתוּ לְגַבְיָהּ, אָמְרוּ לִיהּ לָא חָס עַל אוֹבְדָנָא, אָמַר לְהוּ מַהוּ, אָמְרוּ לִיהּ דְּאִית שְׁבַעָה יוֹמִין דְּשָׂאֲרֵי מוֹתָנָא בְּמֵתָא, וְכָל יוֹמָא אֲתַתְּקַף וְלֹא אֲתַבְּטַל, אָמַר לְהוּ נְזִיל לְבִי כְּנִשְׁתָּא וְנִתְבַּע רַחֲמֵי מִן קְדָם קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, עַד דְּהוּ אָזְלִי, אָתוּ וְאָמְרוּ פְּלוּנֵי וּפְלוּנֵי מִיתוּ, וּפְלוּנֵי וּפְלוּנֵי נָטוּ לְמוֹת, אָמַר לְהוּ רַבִּי אַחָא, לִית עֵתָא לְקַיִמָא הָכִי, דְּשַׁעְתָּא דְּחִיקָא, אֲבָל אֲפִרְישׁוּ מְנַכּוֹן אַרְבַּעִין בְּנֵי נָשָׂא מְאֻנּוֹן דְּזַפְאִין יְתִיר, עֲשֶׂרָה עֲשֶׂרָה לְאַרְבַּעָה חוֹלְקִין, וְאַנָּא עִמְכוֹן, עֲשֶׂרָה לְזוּוּיִיתָא דְּמֵתָא, וְעֲשֶׂרָה לְזוּוּיִיתָא דְּמֵתָא, וְכֵן

 מתוק מדבש

עליו כל בני העיר, אָמְרוּ גְבֵרָא רַבָּא אֲתָא הֵכָא נְזִיל לְגַבְיָהּ אמרו אדם גדול בא לכאן נלך אליו, אָתוּ לְגַבְיָהּ, אָמְרוּ לִיהּ לָא חָס עַל אוֹבְדָנָא באו אליו ואמרו לו וכי אינך חס על שאנו נאבדים ומתים, אָמַר לְהוּ מַהוּ אמר להם ע"י מה, אָמְרוּ לִיהּ דְּאִית שְׁבַעָה יוֹמִין דְּשָׂאֲרֵי מוֹתָנָא בְּמֵתָא אמרו לו כבר שבעה ימים שהתחילה מגפה בעיר, וְכָל יוֹמָא אֲתַתְּקַף וְלֹא אֲתַבְּטַל וכל יום מתגברת יותר ואינה מתבטלת, אָמַר לְהוּ, נְזִיל לְבִי כְּנִשְׁתָּא וְנִתְבַּע רַחֲמֵי מִן קְדָם קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אמר להם נלך לבית הכנסת ונבקש רחמים מלפני הקב"ה, ונתכוין להחזירם שם בתשובה, עַד דְּהוּ אָזְלִי, אָתוּ וְאָמְרוּ פְּלוּנֵי וּפְלוּנֵי מִיתוּ וּפְלוּנֵי וּפְלוּנֵי נָטוּ לְמוֹת עד שהיו הולכים באו ואמרו על כמה אנשים שמתו ועל כמה שהם נוטים למות, אָמַר לְהוּ רַבִּי אַחָא, לִית עֵתָא לְקַיִמָא הָכִי דְּשַׁעְתָּא דְּחִיקָא אין העת עתה לעמוד ולהתפלל כי השעה דחוקה וצריך לעסוק בענין הקטורת לבטל המגפה, אֲבָל אֲפִרְישׁוּ מְנַכּוֹן אַרְבַּעִין בְּנֵי נָשָׂא מְאֻנּוֹן דְּזַפְאִין יְתִיר אבל תפרישו מכם ארבעים אנשים מאותם שהם הצדיקים ביותר, עֲשֶׂרָה עֲשֶׂרָה לְאַרְבַּעָה חוֹלְקִין וְאַנָּא עִמְכוֹן ויתחלקו עשרה עשרה אנשים לד' חלקים ואני עמכם, עֲשֶׂרָה לְזוּוּיִיתָא דְּמֵתָא וְעֲשֶׂרָה לְזוּוּיִיתָא דְּמֵתָא וְכֵן לְאַרְבַּע זְוּוּיִיתָא

לְאַרְבַּע זְווֹיֵיתָא דְמֵאתָא, וְאִמְרוּ בְרַעוֹת נַפְשָׁכוֹן עֲנִינָא דְקֻטְרַת
בוֹסְמִין דְקֻדְשָׁא בְרִיךְ הוּא יְהִי לְמֹשֶׁה, וְעֲנִינָא דְקֻרְבָּנָא עֲמִיה.

עֲבְדוּ בְּן תְּלַת זְמָנִין, וְאִעֲבְרוּ בְּכָל מֵאתָא לְאַרְבַּע זְווֹיֵיתָא, וְהוּוּ
אָמְרִין בְּן, לְבַתֵּר אָמַר לְהוּ נְזִיל לְאַנּוֹן דְאִוְשִׁיטוּ לְמִימַת,
וְאִפְרִישׁוּ מְנִיכּוּ לְבַתִּיהוֹן וְאִמְרוּ כְדִין, וְכֵד תְּסִימוּ, תְּמַרוֹן אֲלִין
פְּסוּקִיָּא, וְיֵאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֱהָרֹן קַח אֶת הַמִּחְתָּה וְתֵן עָלֶיהָ אֵשׁ וְגו',
וְיִקַּח אֱהָרֹן וְגו' וְיַעֲמֵד בֵּין הַמֵּתִים וְגו', וְכֵן עֲבְדוּ וְאִתְבַּטַּל מְנִיֵּיהוּ.
שְׁמַעוּ הֵהוּא קְלָא דְאָמַר, סַתְרָא סַתְרָא, קַמֵּיִתָּא אוּחִילוּ לְעִילָא,

⊙ מתוק מדבש ⊙

דְמֵאתָא לְכָל אַחַת מִד' זְווֹיֹת הַעִיר עֶשְׂרֵה אַנְשִׁים, וְאִמְרוּ בְרַעוֹת נַפְשָׁכוֹן
עֲנִינָא דְקֻטְרַת בוֹסְמִין דְקֻדְשָׁא בְרִיךְ הוּא יְהִי לְמֹשֶׁה וְתֵאמְרוּ בְרַצוֹן
וּבְכוֹנַת נַפְשָׁכֶם עֲנִינֵי קִטּוֹרַת הַסְּמִים שֶׁהִקְבִּ"ה צוּה לְמֹשֶׁה, וְעֲנִינָא דְקֻרְבָּנָא
עֲמִיה וְאַחַר אֲמִירַת הַקִּטּוֹרַת תֵּאמְרוּ גַם עֲנִינֵי הַקֻּרְבָּנוֹת.

עֲבְדוּ בְּן תְּלַת זְמָנִין עֲשׂוּ כֵן שֵׁאמְרוּ פִּרְשַׁת הַקִּטּוֹרַת וְהִקְרַבְנוֹת ג' פַּעֲמִים,
וְאִעֲבְרוּ בְּכָל מֵאתָא לְאַרְבַּע זְווֹיֵיתָא וְהוּוּ אָמְרִין בְּן וְעֲבְרוּ בְּכָל
ד' זְווֹיֹת הַעִיר וְאִמְרוּ כֵן, לְבַתֵּר אָמַר לְהוּ נְזִיל לְאַנּוֹן דְאִוְשִׁיטוּ לְמִימַת
אח"כ אמר להם, נִלְךְ לְאוֹתָם הַנוֹטִים לְמוֹת, וְאִפְרִישׁוּ מְנִיכּוּ לְבַתִּיהוֹן וְאִמְרוּ
כְדִין וְתִפְרִישׁוּ מִכֶּם אַנְשִׁים שִׁילְכוּ לְבַתִּיהֶם וְגַם שֵׁם יֵאמְרוּ כֵן כְּמוֹ שֵׁאמְרֵנוּ,
וְכֵד תְּסִימוּ תְּמַרוֹן אֲלִין פְּסוּקִיָּא וְכֵאשֶׁר תְּסִימוּ תֵּאמְרוּ אֵלוּ הַפְּסוּקִים
וְיֵאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֱהָרֹן קַח אֶת הַמִּחְתָּה וְתֵן עָלֶיהָ אֵשׁ וְגו', וְיִקַּח
אֱהָרֹן וְגו' וְיַעֲמֵד בֵּין הַמֵּתִים וְגו', וְכֵן עֲבְדוּ וְאִתְבַּטַּל מְנִיֵּיהוּ וְכֵן
עֲשׂוּ וְנִתְבַּטְּלָה הַמִּגְפָּה מֵהֶם.

שְׁמַעוּ הֵהוּא קְלָא דְאָמַר סַתְרָא סַתְרָא שְׁמַעוּ קוּל שֵׁאמֶר סוּדֵי סוּדוֹת נִתְגַּלָּה
כֵּאן, קַמֵּיִתָּא אֲנַחִילוּ לְעִילָא (ס"ג ספ"ג דוד) סוּד זֶה הַנְּחִילוּהוּ מִימֵי
קֶדֶם לְמַעֲלָה, ר"ל הוּא הַסוּד שֶׁגַּלְּה מֵלֶאךְ הַמוֹת לְמֹשֶׁה רַבֵּינוּ כְּשַׁעֲלָה לְשָׁמַיִם

דְּהָא דִּינָא דְשִׁמְיָא לֹא אֲשֵׁרֵי הֶכָּא, דְּהָא יָדְעֵי לְבִטְלָא לִיָּה, חָלֵשׁ לְבִיָּה דְרַבֵּי אַחָא, אַדְמוּף, שְׁמַע דְּאִמְרֵי לִיָּה, פַּד עֲבִדְתָּ דָא, עֲבִיד דָּא, זִיל וְאִימָא לֹון דִּיחֲזָרוּן בְּתִשׁוּבָה, דְּחִיבִין אַנּוּן קִמְאֵי, קָם וְאַחְזֹר לְהוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלִימָתָא, וְקִבִּילוּ עַלְיָהוּ דְלֹא יִתְבַטְלוּן מְאוּרֵייתָא לְעֵלַם, וְאַחְלִיפוּ שְׁמָא דְקִרְתָּא וְקִאֲרוּן לְהָ מְאֲתָא מַחְסִיָּא.

אָמַר רַבֵּי יְהוּדָה, לֹא דִי לְהֵם לְצַדִּיקִים שְׁמִבְטְלִין אֶת הַגְּזֵרָה, אֲלֹא לְאַחַר כֵּן שְׁמִבְרַכִּין לְהֵם, תְּדַע לָךְ שְׁכַן הוּא, דְכִיּוּן שְׁהַנְשָׁמָה אוֹמְרַת לְגוּף מְהַרֵּי שְׁלֹשׁ סָאִים וְגו', וְכֹל אוֹתוֹ הָעֲנִין.

מתוק מדבש

לקבל התורה שהקטורת מבטלת את המגפה, והוא כנחלה לישראל שלא ישתנה לעולם, דְּהָא דִּינָא דְשִׁמְיָא לֹא אֲשֵׁרֵי הֶכָּא דְּהָא יָדְעֵי לְבִטְלָא לִיָּה כִּי דִּין הַשְּׁמַיִם אֵינוֹ שׁוֹרָה כִּאֵן כִּי יוֹדְעִים לְבַטֵּל אוֹתוֹ, חָלֵשׁ לְבִיָּה דְרַבֵּי אַחָא נִחְלֵשׁ לְבוֹ שֶׁל ר' אחא לפי שבטל את הגזרה בכחו ולא החזירם בתשובה בתחלה, אי נמי שנתגרו בו החיצונים על שהתריס כנגדם, אַדְמוּף שְׁמַע דְּאִמְרֵי לִיָּה פַּד עֲבִדְתָּ דָא עֲבִיד דָּא נִתְנַמְנַם ר' אחא ושמע שאמרו לו כמו שעשית זאת לבטל מהם המגפה עשה גם זאת, זִיל וְאִימָא לֹון דִּיחֲזָרוּן בְּתִשׁוּבָה דְּחִיבִין אַנּוּן קִמְאֵי לָךְ וְאִמֹר לְהֵם שִׁיחֲזֹרוּ בְּתִשׁוּבָה כִּי חֲטִאִים הֵם לְפָנַי, קָם וְאַחְזֹר לְהוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלִימָתָא קָם וְהַחֲזִיר אוֹתָם בְּתִשׁוּבָה שְׁלִימָה, וְקִבִּילוּ עַלְיָהוּ דְלֹא יִתְבַטְלוּן מְאוּרֵייתָא לְעֵלַם וְקִבְלוּ עֲלֵיהֶם שֶׁלֹּא יִתְבַטְלוּ מִלְּמוּד הַתּוֹרָה לְעוֹלָם, וְאַחְלִיפוּ שְׁמָא דְקִרְתָּא וְקִאֲרוּן לְהָ מְאֲתָא מַחְסִיָּא וְהַחֲלִיפוּ שֵׁם הָעִיר וְקִרְאוּ לְהָ מְאֲתָא מַחְסִיָּא עַל שֵׁם שֶׁהִקְבִּי"ח חֵס עֲלֵיהֶם (וזה היה נאמן ישראל וזו מתא מחסיא שננבל, ולכן נקרא לעיל דף כ"ג ע"ג כפר טרשא שלא להחליפו בעיר שננבל).

אָמַר רַבֵּי יְהוּדָה, לֹא דִי לְהֵם לְצַדִּיקִים שְׁמִבְטְלִין אֶת הַגְּזֵרָה, אֲלֹא לְאַחַר כֵּן שְׁמִבְרַכִּין לְהֵם ר"ל שְׁעוֹד מְקַבְּלִים שְׁפַע בְּרַכָּה מִלְּמַעְלָה, תְּדַע לָךְ שְׁכַן הוּא, דְכִיּוּן שְׁהַנְשָׁמָה אוֹמְרַת לְגוּף מְהַרֵּי שְׁלֹשׁ סָאִים וְגו', וְכֹל אוֹתוֹ הָעֲנִין שִׁתְּעַסֵּק בְּעִנְיֵי הַקְּרַבְנוֹת, וּמִבְטֵל אֶת הַדִּין, מַה

ומבטל את הדין, מה פתיב ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה, הרי ברכה, פיון שרואים אותה המלאכים שזה לקח עצה לנפשו, מה עושים, הולכים אצל הרשעים לעין בדינם, ולעשות בהם משפט, הדא הוא דכתיב ויקומו משם האנשים וישקיפו על פני סדום, למקום הרשעים לעשות בהם משפט, הדא הוא דאמר רבי יהודה, כף דרכו של צדיק, פיון שרואה שמעיינין בדינו, אינו מתאחר לשוב ולהתפלל ולהקריב (על חלבו ודמו לפני צורו, עד שמסתלקין בעלי הדין ממנו, דכיון שאמר וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו, מה פתיב בנשמה, וימהר אברהם האהלה אל שרה, בחפזון ובמהירות בלא שום העפכה, מיד ממהרת הנשמה אצל הגוף להחזירו למוטב, ולבקש במה שיתכפר לו, עד שמסתלקין ממנו בעלי הדין.

מתוק מדבש

פתיב ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה, הרי ברכה כמו ששרה נתברכה בכך כן הגוף מתברך בברכה מלמעלה, פיון שרואים אותם המלאכים (ה"ג) היינו המקטרגים, שזה לקח עצה לנפשו באמירת הקרבנות, מה עושים, הולכים אצל הרשעים לעין בדינם, ולעשות בהם משפט ולענוש אותם, הדא הוא דכתיב ויקומו משם האנשים וישקיפו על פני סדום היינו למקום הרשעים לעשות בהם משפט. הדא הוא דאמר רבי יהודה, כף דרכו של צדיק, פיון שרואה שמעיינין בדינו אינו מתאחר לשוב ולהתפלל ולהקריב חלבו ודמו לפני צורו היינו שמענה בצום נפשו שנחשב כאילו הקריב חלבו ודמו על גבי המזבח, עד שמסתלקין בעלי הדין ממנו, דכיון שאמר וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו, מה פתיב בנשמה, וימהר אברהם האהלה אל שרה, בחפזון ובמהירות בלא שום העפכה, מיד ממהרת הנשמה אצל הגוף להחזירו למוטב, ולבקש עצה במה שיתכפר לו, עד שמסתלקין ממנו בעלי הדין.

הקטרת באה על שמחה והמתקת הדינים

פְּתַח רַבִּי חִזְקִיָּה וְאָמַר, (סהל"ס קמ"א ז) תַּכּוֹן תְּפִלָּתִי קְטֹרֶת לְפָנֶיךָ מְשָׁאת כְּפִי מִנְחַת עֶרֶב, אִמָּאֵי מִנְחַת עֶרֶב, וְלֹא צְלוֹתָא דְצַפְרָא, דְּלֹא כְּתִיב תַּכּוֹן תְּפִלָּתִי בְּבִקְרָא.

אֲלֵא הֵכִי אֶתְמַר, תַּכּוֹן תְּפִלָּתִי קְטֹרֶת לְפָנֶיךָ, דְּקְטֹרֶת לֹא אֶתִּיא אֲלֵא עַל חֲדוּהָ, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (משלי כו ט) שְׁמֹן וְקְטֹרֶת יִשְׂמַח לֵב, וְעַל דָּא כְּהֵנָּא כּד אֲדִלִּיק בּוּצִינִין הֵנָּה מְקַרִּיב קְטֹרֶת,

מתוק מדבש

הקטרת באה על שמחה והמתקת הדינים, יתבאר בו ענין השמחה והתעוררות החסד שגורמת הקטרת בעליונים והמתקת הגבורות עד שהיא משמחת את הכל.

(מקור המאמר זוהר פר' ויחי דף רכט ע"ג-ל ע"א, וצנז'אורינו כרך ד עמ' תקמג - תקמד)

פְּתַח רַבִּי חִזְקִיָּה וְאָמַר לַפְרֵשׁ מִשׁ"כ תַּכּוֹן תְּפִלָּתִי קְטֹרֶת לְפָנֶיךָ תְּהִי תְּפִלָּתִי נְכוּנָה לְפָנֶיךָ כְּהַקְטַרְתָּ קְטוֹרֶת, מְשָׁאת כְּפִי מִנְחַת עֶרֶב מֵה שְׁאֵנִי נוֹשֵׂא כְּפִי אֵלֶיךָ בְּתַפְלָה תַּחֲשַׁב כְּמִנְחַת עֶרֶב, כְּלוּמַר שֶׁתְּקַבֵּל תְּפִלָּתִי כְּמוֹ שֶׁאַתָּה מְקַבֵּל אֶת תְּפִלַּת הַמִּנְחָה שֶׁהִיא בְּעֶרֶב, וְלִכֵּן מְקַשֶּׁה אִמָּאֵי מִנְחַת עֶרֶב לְמַה אָמַר מִנְחַת עֶרֶב וְלֹא צְלוֹתָא דְצַפְרָא וְלֹא אָמַר כְּתַפְלַת הַבִּקְרָא, וְעוֹד דְּלֹא כְּתִיב תַּכּוֹן תְּפִלָּתִי בְּבִקְרָא שֶׁהָיָה לֹא כְּתוּב תַּכּוֹן תְּפִלָּתִי בְּבִקְרָא שֶׁתְּהִי מִנְחַת הָעֶרֶב דְּבַר וְהַפְּכוּ.

ומתרץ אֲלֵא הֵכִי אֶתְמַר אלא כן למדנו תַּכּוֹן תְּפִלָּתִי קְטֹרֶת לְפָנֶיךָ נִקְטָה דוּקָא קְטוֹרֶת דְּקְטֹרֶת לֹא אֶתִּיא אֲלֵא עַל חֲדוּהָ שֶׁהַקְטוֹרֶת לֹא בָּאָה אלא על שמחה דהיינו על המתקת הדינים הגורמת שמחה, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב שְׁמֹן וְקְטֹרֶת יִשְׂמַח לֵב רִיחַ שְׁמֹן אֶפְרַסְמוֹן וְרִיחַ קְטוֹרֶת מִשְׁמַחֵן לֵב, וְעַל דָּא כְּהֵנָּא כּד אֲדִלִּיק בּוּצִינִין הֵנָּה מְקַרִּיב קְטֹרֶת וְעַל כֵּן כְּשֶׁהַדִּלִּיק הִכְהִין

כִּמָּה דָּאת אָמַר (שמות ל' ו') בְּהִטִּיבוּ אֶת הַנְּרוֹת יִקְטִירְנָה, וּבַהֲעֵלוֹת אֶהְרֵן אֶת הַנְּרוֹת בֵּין הָעֲרֵפִים יִקְטִירְנָה, בְּצַפְרָא עַל חֲדוּה, דְּשַׁעְתָּא גָרִים, בְּרַמְשָׁא לְמַחְדֵי סֹטֵר שְׂמָאֲלָא, וְהִכִּי אֲתַחְזִי, וּלְעֵלַם לֹא אֲתִי אֲלֹא עַל חֲדוּה.

וְתָא חֲזִי קְטֹרֶת מְקַשֵּׁר קְשָׁרִין, וְאֶחִיד לְעֵילָא וְתַתָּא, וְדָא אַעְבַר מוֹתָא וְקִטְרוּגָא וְרוּגְזָא דְלֹא יְכִיל לְשַׁלְטָאָה בְּעֵלְמָא, כִּמָּה דְכְּתִיב (מזכר י"ז טו) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֱהֲרֹן, קַח אֶת הַמִּחְתָּה וְתֵן עָלֶיהָ אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ, וְשִׁים קְטֹרֶת וְהוֹלֵךְ מִהֲרָה וְגו', לְבַתֵּר דָּא כְּתִיב וַיִּרְץ (אֶהְרֵן) וְגו', וַיִּכְפֹּר עַל הָעַם, וְכְתִיב וַיַּעֲמֵד בֵּין הַמַּתִּים וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֵר הַמַּגָּפָה, בְּגִין דְלֹא יְכַלִּין כָּל סֹטְרִין

מתוק מדבש

את נרות המנורה היה מקטיר את הקטורת [וכו'], כִּמָּה דָּאת אָמַר בְּהִטִּיבוּ אֶת הַנְּרוֹת יִקְטִירְנָה, וּבַהֲעֵלוֹת אֶהְרֵן אֶת הַנְּרוֹת בֵּין הָעֲרֵפִים יִקְטִירְנָה, ומפרש בְּצַפְרָא עַל חֲדוּה דְשַׁעְתָּא גָרִים בבקר הקטיר את הקטורת על השמחה כי השעה שהיא שעת התעוררות החסד גרמה השמחה, בְּרַמְשָׁא לְמַחְדֵי סֹטֵר שְׂמָאֲלָא וְהִכִּי אֲתַחְזִי בערב הקטיר הקטורת לשמח ולהמתיק את צד השמאל וכן ראוי לעשות, וּלְעֵלַם לֹא אֲתִי אֲלֹא עַל חֲדוּה ולעולם לא באה הקטורת אלא על שמחה להמתיק הדינים.

וְתָא חֲזִי, קְטֹרֶת מְקַשֵּׁר קְשָׁרִין בא וראה כי הקטרת היתה מקשרת ומיחדת את כל הספירות, כי כן מלת קטורת פירושה קשר, וְאֶחִיד לְעֵילָא וְתַתָּא ואחווה למעלה ולמטה, וְדָא אַעְבַר מוֹתָא וְקִטְרוּגָא וְרוּגְזָא דְלֹא יְכִיל לְשַׁלְטָאָה בְּעֵלְמָא והקטורת מעברת את המגפה וקטרוג ורוגז שלא יוכלו לשלוט בעולם, כִּמָּה דְכְּתִיב וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֱהֲרֹן קַח אֶת הַמִּחְתָּה וְתֵן עָלֶיהָ אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׁים קְטֹרֶת וְהוֹלֵךְ מִהֲרָה וְגו', לְבַתֵּר דָּא כְּתִיב אח"כ כְּתוּב וַיִּרְץ וְגו' וַיִּכְפֹּר עַל הָעַם, וְכְתִיב וַיַּעֲמֵד בֵּין הַמַּתִּים וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֵר הַמַּגָּפָה, בְּגִין דְלֹא יְכַלִּין כָּל סֹטְרִין בִּישִׁין

בישין וְכַל מְקַטְרְגִין לְמִיקָם קָמִי קְטֹרֶת, וְעַל דָּא אִיהוּ רְזָא (ס"ב)
 חֲדוּהָ) דְכֻלָּא וְקִשׁוּרָא דְכֻלָּא.

וּבְשַׁעְתָּא דְּמִנְחָה דְּדִינָא שְׂרִיא בְּעֻלְמָא, אֲתַפְּוּיִן דְּוֹד בְּהֵהוּא
 צְלוּתָא, דְּכְתִיב תַּפְּלוֹתֵי קְטֹרֶת לְפָנֶיךָ יְיָ, וְהָאִי
 צְלוּתָא דְּסָלִיק יַעֲבֵר רוּגְזָא דְּדִינָא קְשִׁיא דְּשְׁלִיט הַשְׁתָּא בְּהָאִי
 זְמָנָא, בְּהֵהוּא קְטֹרֶת דְּדַחֵי וְאֵעֵבֵר קָמִיהָ כָּל רוּגְזָא, (דְּסָלִיק
 הַשְׁתָּא בְּהָאִי שַׁעְתָּא בְּהֵהוּא קְטֹרֶת דְּאֵעֵדִי כָּל רוּגְזָא) וְכַל קְטֹרוּגָא
 דְּעֻלְמָא, (ס"ב ל"ג הִינּוּ דְּכְתִיב), (ס"ב מ"א טַעְמָא בְּגִין דְּאִיהִי) מִנְחַת
 עָרֵב דְּדִינָא תְּלִיא בְּעֻלְמָא.

מתוק מדבש

וְכַל מְקַטְרְגִין לְמִיקָם קָמִי קְטֹרֶת לְפִי שְׂכַל כַּחוֹת הָרַעִים לֹא יִכּוּלִים לַעֲמוּד
 לְפָנֵי הַקְּטוּרֶת, וְעַל דָּא אִיהוּ חֲדוּהָ דְכֻלָּא וְקִשׁוּרָא דְכֻלָּא וְעַל כֵּן הַקְּטוּרֶת
 הִיא מִשְׁמַחַת אֶת הַכֹּל וּמִקְשֶׁרֶת אֶת הַכֹּל.

וּבְשַׁעְתָּא דְּמִנְחָה דְּדִינָא שְׂרִיא בְּעֻלְמָא וּבְשַׁעְתָּא הַמִּנְחָה כַּשֶּׁהָדִין שׁוֹרָה
 בְּעוֹלָם, אֲתַפְּוּיִן דְּוֹד בְּהֵהוּא צְלוּתָא נִתְכּוּיִן דְּוֹד בְּאוֹתָהּ הַתְּפִלָּה
 דְּכְתִיב תַּפְּלוֹתֵי קְטֹרֶת לְפָנֶיךָ מִשָּׂאת כָּפִי מִנְחַת עָרֵב, וְהָאִי צְלוּתָא
 דְּסָלִיק וְתַפְּלָה זֹו שַׁעְתָּה לְמַעְלָה, יַעֲבֵר רוּגְזָא דְּדִינָא קְשִׁיא דְּשְׁלִיט
 הַשְׁתָּא בְּהָאִי זְמָנָא תַּעֲבִיר וְתַבְטֵל הַרוּגְזָא שֶׁל דִּין הַקְּשָׁה הַשּׁוֹלֵט בְּזִמְנָה הַמִּנְחָה,
 בְּהֵהוּא קְטֹרֶת דְּדַחֵי וְאֵעֵבֵר קָמִיהָ כָּל רוּגְזָא וְכַל קְטֹרוּגָא דְּעֻלְמָא
 בְּכַח הַקְּטֹרֶת הַדּוּחָה וּמַעֲבֵרֶת מִלְּפָנֵיהּ כֹּל רוּגְזָא וְכַל קְטֹרוּגָא שְׁבַעֲוֹלָם, הִינּוּ
 דְּכְתִיב מִנְחַת עָרֵב לְכֵן כָּתוּב מִנְחַת עָרֵב דְּדִינָא תְּלִיא בְּעֻלְמָא שְׂאוֹ הַדִּין
 תְּלוֹי בְּעוֹלָם [וְכַח הַקְּטֹרֶת מִבְּטָלוֹ].

הקטרת מסלקת ומטהרת את הזוהמא

תָּא חֲזִי, קְטֹרֶת אִיהוּ קְדַמָּא תְּדִיר קְדָם לְכֹלָא, וּבְגִינֵי כֶּף עוֹבְדָא דְקֹטְרֵת אֶצְטְרִיף לְאֶקְדָּמָא לְצִלוֹתָא בְּשִׁירִין וְתוֹשְׁבְחֹן, בְּגִין דְּכֹל דָּא לֹא סְלָקָא, וְלֹא אֲתַתְּקֵן וְלֹא אֲתַקְשֹׁר, עַד דְּאֲתַעְבֵּר זוּהֵמָא.

מַה פְּתִיב (ויקרא טו טו) וְכִפֵּר עַל הַקֹּדֶשׁ וְגו', בְּקִדְמִיתָא, וּלְבַתֵּר וּמִפְשְׁעֵיהֶם לְכֹל חַטָּאתָם, וְעַל דָּא בְּעִינֵן לְכַפֵּרָא עַל קְדָשָׁא, וְלֹאֲעַבְרָא זוּהֵמָא, וְלֹאֲתַדְכָּאָה קְדָשָׁא, וּלְבַתֵּר שִׁירִין וְתוֹשְׁבְחָאן וְצִלוֹתֵין, פְּלֵא בְּדִקְאָמְרִין.

מתוק מדבש

הקטרת מסלקת ומטהרת את הזוהמא, בו יתפרש הענין שכל התפלות והשירות והתשבחות אינם עולים למעלה עד שנטהרת הזוהמא על ידי הקטרת.

(מקור המאמר סוהר פר' ויקהל דף ר"ט ע"ג, וצנצאורינו כרך ח עמ' תפא - תפב)

תָּא חֲזִי, קְטֹרֶת אִיהוּ קְדַמָּא תְּדִיר קְדָם לְכֹלָא בא וראה הקטרת היא הראשונה תמיד קודם כל הקרבנות, וּבְגִינֵי כֶּף עוֹבְדָא דְקֹטְרֵת אֶצְטְרִיף לְאֶקְדָּמָא לְצִלוֹתָא לְכֹן צְרִיכִים לְהַקְדִּים את מעשה הקטרת לתפלה, בְּשִׁירִין וְתוֹשְׁבְחֹן ואפילו לשירות ותשבחות, בְּגִין דְּכֹל דָּא לֹא סְלָקָא לפי שכל התפלות והשירות ותשבחות אינם עולים, וְלֹא אֲתַתְּקֵן וְלֹא אֲתַקְשֹׁר עַד דְּאֲתַעְבֵּר זוּהֵמָא ולא נתקנים ולא נקשרים היחודים עד שעובר ונטהר הזוהמא ע"י הקטרת.

וראיה לדבר כי מַה פְּתִיב ביום הכפורים וְכִפֵּר עַל הַקֹּדֶשׁ מטומאות בני ישראל בְּקִדְמִיתָא בתחילה צריך לכפר מטומאות בני ישראל, על ידי הקטרת שמעברת את הזוהמא, וּלְבַתֵּר ואח"כ וּמִפְשְׁעֵיהֶם לְכֹל חַטָּאתָם שמתכפרים על ידי הקרבנות, וְעַל דָּא בְּעִינֵן לְכַפֵּרָא עַל קְדָשָׁא ועל כן צריכים לכפר בתחילה על הקודש, וְלֹאֲעַבְרָא זוּהֵמָא וְלֹאֲתַדְכָּאָה קְדָשָׁא ולהעביר את הזוהמא ולטהר את המקדש ע"י הקטרת, וּלְבַתֵּר שִׁירִין וְתוֹשְׁבְחָאן

זָפְאִין אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְאֶתִי, דְּהָא אֵינּוֹן
 יְדַעִין לְתַקְנָא תְּקוּנָא דְלַעִילָא וְתַתָּא, כְּדַבְעֵינָן לְתַקְנָא
 תְּקוּנָא מִתַּתָּא לַעִילָא, עַד דְּאִתְקַשְׁרַת כְּלָא כְּחֵדָא בְּקַשׁוּרָא חַד,
 בְּהֵהוּא קַטוּרָא (ס"ב קַשׁוּרָא) עֲלָא, כְּדַבְעֵינָן לְתַקְנָא (תְּקוּנָא)
 דְּלַתַּתָּא, בְּעֵינָן לְתַקְנָא בְּתַקְנָא דְאִתּוּן רְשִׁימִין, דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא אִתְקְרִי בְּהוּן.

 מתוק מדבש

וְצִלּוֹתֵין וַח"כ אומרים השירות ותשבחות והתפלות, שעל ידם מיחדים את כל
 העולמות, כְּלָא כְּדַקְאֲמָרְן הַכֵּל כְּמוֹ שֶׁאִמְרָנוּ לְמַעְלָא.

ומסיק דבריו ואמר זָפְאִין אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְאֶתִי
 אשריהם ישראל בעולם הזה ובעולם הבא, דְּהָא אֵינּוֹן יְדַעִין לְתַקְנָא
 תְּקוּנָא דְלַעִילָא וְתַתָּא כִּי הֵם יודעים לתקן תיקון שלמעלה ושלמטה, כְּדַבְעֵינָן
 לְתַקְנָא תְּקוּנָא מִתַּתָּא לַעִילָא כְּמוֹ שְׁצִרִיכִים לְתַקֵּן אֶת הַתִּיקוּנִים מִלְּמַטָּה
 לְמַעְלָא [וכו'], עַד דְּאִתְקַשְׁרַת כְּלָא כְּחֵדָא בְּקַשׁוּרָא חַד בְּהֵהוּא קַטוּרָא
 עֲלָא עַד שֶׁמִּתְקַשֵּׁר הַכֵּל יַחַד בְּקֶשֶׁר אֶחָד בְּאוֹתוֹ קֶשֶׁר הַעֲלִיּוֹן, כִּי כְּדַבְעֵינָן
 לְתַקְנָא תְּקוּנָא דְלַתַּתָּא כְּשֶׁאֵנּוּ צִרִיכִים לְתַקֵּן תְּקוּנִים שֶׁלְּמַטָּה דֵּהֵינּוּ תִיקוּן
 וַיְחֻד [קודשא בריך הוא ושכינתיה], בְּעֵינָן לְתַקְנָא בְּתַקְנָא דְאִתּוּן רְשִׁימִין
 דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אִתְקְרִי בְּהוּן אִזְ אֵנּוּ צִרִיכִים לְתַקֵּן בְּתִיקוּן הָאוֹתוּת
 הַרְשׁוּמוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הוִי"ה שֶׁהַקְּב"ה נִקְרָא בָהֶם, כְּלוֹמֵר שְׁצִרִיכִים לְתַקֵּן כֹּל
 הַפְּרָצוּפִים הַנִּרְמָזִים בְּאוֹתוֹת הַשֵּׁם הוִי"ה.

אין לך דבר חביב לפני הקב"ה בקטרת

בְּגוֹנוֹנָא דָּא קְטָרְתָּ, כֹּל מֵאֵן דְּאָרַח בְּהֵוּא תִּנְנָא, כִּד סְלִיק הֵוּא עֲמוּדָא מֵהֵיִא מְעֵלָה עֶשֶׂן, הֵוּא מְבַרַר לְבֵיָּה בְּכִרְוֵו (דְּנִהֵרוּ בְּחֻדוֹה), לְמַפְלַח לְמֵאֲרִיָּה, וְאַעְבַּר מִנִּיָּה זִוְהָמָא דִּיִּצַר הָרַע, וְלֹא הֵוּא לִיָּה אֱלֹא לְבֵא חֲדָא לְקַבֵּל אַבּוּהָ דְּבִשְׁמִיָּא, בְּגִין דְּקְטָרְתָּ תְּבִירוּ דִּיִּצַר הָרַע אִיְהוּ וְדֵאִי בְּכֹל סְטָרִין, וְכִמְהָ דִּצִּיץ הֵוּא קְאִים עַל נִיסָא, אוֹף קְטָרְתָּ, דְּלִית לָךְ מְלָה בְּעֵלְמָא לְמַתְבַּר לִיָּה לְסְטָרָא אַחְרָא בַר קְטָרְתָּ.

מתוק מדבש

אין לך דבר חביב לפני הקב"ה בקטרת, בו יתבאר גודל כח הקטרת שהיה מברר את לב האדם המריח בה להיות זך וטהור לעבודת ה' בלבב שלם. ומבטלת כשפים ודברים רעים מן הבית

(מקור המאמר זוהר פ"י ויקהל דף ר"ח ע"ג, וצנזאוריני כרך ח עמ' תפא - תעג)

בְּגוֹנוֹנָא דָּא קְטָרְתָּ כַּעִין הַצִּיץ הִיָּה גַם הַקְטָרְתָּ, כִּי כֹּל מֵאֵן דְּאָרַח בְּהֵוּא תִּנְנָא כֹּל מִי שְׁהִיָּה מְרִיחַ מֵעֶשֶׂן הַקְטָרְתָּ, כִּד סְלִיק הֵוּא עֲמוּדָא מֵהֵיִא מְעֵלָה עֶשֶׂן כַּשְׁעֵלָה עֲמוּד עֶשֶׂן עַל יַדִּי הַעֲשֵׂב הַנִּקְרָא מְעֵלָה עֶשֶׂן, (כְּדֵאִיתָא בְּמִסֵּי יוֹמָא דְּף נַג ע"א), שְׁהִיָּו נּוֹתְנִים בְּהַקְטָרְתָּ עִיקַר מְעֵלָה עֶשֶׂן, וְעִי"ז הִיָּה עֶשֶׂן הַקְטָרְתָּ מִתְמַר וְעוֹלָה כַּמִּקֵּל עַד שְׁהַגִּיעַ לְשִׁמֵי קוֹרָה, כִּיּוֹן שְׁהַגִּיעַ לְשִׁמֵי קוֹרָה מִמְשֵׁשׁ וְיוֹרֵד בְּכַתְלִים עַד שְׁנַתְמַלָּא הַבַּיִת עֶשֶׂן, וְזֵה הִרִיחַ הֵוּא מְבַרַר לְבֵיָּה בְּכִרְוֵו לְמַפְלַח לְמֵאֲרִיָּה הִיָּה מְבַרַר אֶת לְבוֹ לְהִיּוֹת זָךְ וְטָהוֹר לְעַבּוֹד לְקוֹנוֹ בְּלִבְבֵי שְׁלֹם, וְאַעְבַּר מִנִּיָּה זִוְהָמָא דִּיִּצַר הָרַע וְהִיָּה מֵעֲבִיר מִמֶּנּוּ אֶת זִוְהַמַּת הַיִּצַר הָרַע, וְלֹא הֵוּא לִיָּה אֱלֹא לְבֵא חֲדָא לְקַבֵּל אַבּוּהָ דְּבִשְׁמִיָּא וְלֹא הִיָּה לוֹ אֱלֹא לְבֵא אֶחָד אֶל אֲבִיו שְׁבִשְׁמִים, בְּגִין דְּקְטָרְתָּ תְּבִירוּ דִּיִּצַר הָרַע אִיְהוּ וְדֵאִי בְּכֹל סְטָרִין לְפִי שְׁהַקְטָרְתָּ וְדֵאִי הוּא מְשַׁבֵּר אֶת כֹּחַ הַיִּצַר בְּכֹל הַצְדָדִים, וְכִמְהָ דִּצִּיץ הֵוּא קְאִים עַל נִיסָא וְכִמְהָ שְׁהַצִּיץ הִיָּה עוֹמֵד עַל נִס, כִּי מִי שְׁהִיָּה מִסְתַּכֵּל בּוֹ הִיָּה חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, אוֹף קְטָרְתָּ גַם הַקְטָרְתָּ עֲמַדָּה עַל

תָּא חֲזִי מַה פְּתִיב, (ממדנר יו טו) קח אֶת הַמַּחֲתָה וְתֵן עָלֶיהָ אֵשׁ
 מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׁים קְטֹרֶת, מֵאֵי טַעֲמָא, פִּי יֵצֵא הַקְּצֵף מִלְּפָנַי
 יְהו"ה הַחַל הַנִּגְנָף, דְּהָא לִית תְּבִירוֹ לְהֵהוּא סְטָרָא בַר קְטֹרֶת,
 דְּלִית לָךְ מְלָה חֲבִיבָא קִמֵּי קְדֻשָּׁא בְרִיךְ הוּא פְּקֻטְרַת, וְקִימָא
 לְבַטְלָא חֲרָשִׁין וּמְלִין בִּישִׁין מִבֵּיתָא, רִיחָא וְעִשָּׂנָא דְקְטֹרֶת דְּעֻבְדֵי
 בְּנֵי נָשָׂא, בְּהֵהוּא עוֹבְדָא אִיהוּ מְבַטֵּל, כֹּל שְׁפָן קְטֹרֶת.

מתוק מדבש

נס, כי ריחו היה גורם לעבוד להקב"ה בלב שלם, דְּלִית לָךְ מְלָה בְּעֻלְמָא
 לְמַתְּבַר לִיהּ לְסְטָרָא אַחְרָא, בַּר קְטֹרֶת כִּי אֵין לָךְ דְּבַר בְּעוֹלָם לְשַׁבַּר אַת
 הַסְטָרָא אַחְרָא, כְּמוֹ הַקְטֹרֶת.

תָּא חֲזִי מַה פְּתִיב בַּא וְרַאָה מַש"כ, שאמר משה לאהרן קח אֶת הַמַּחֲתָה
 וְתֵן עָלֶיהָ אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׁים קְטֹרֶת, מֵאֵי טַעֲמָא לְמַה צוּה
 לְהַבִּיא קְטֹרֶת, פִּי יֵצֵא הַקְּצֵף מִלְּפָנַי יְהו"ה הַחַל הַנִּגְנָף, דְּהָא לִית תְּבִירוֹ
 לְהֵהוּא סְטָרָא בַר קְטֹרֶת כִּי אֵין שְׁבִירָה לְסְטָרָא אַחְרָא אֲלֵא עַל יַדֵי הַקְטֹרֶת,
 דְּלִית לָךְ מְלָה חֲבִיבָא קִמֵּי קְדֻשָּׁא בְרִיךְ הוּא פְּקֻטְרַת כִּי אֵין לָךְ דְּבַר
 חֲבִיב לְפָנַי הַקְב"ה כְּקְטֹרֶת, וְקִימָא לְבַטְלָא חֲרָשִׁין וּמְלִין בִּישִׁין מִבֵּיתָא
 וְעוֹמְדַת לְבַטֵּל הַכְּשָׁפִים וְדַבְרִים רַעִים מִן הַבַּיִת, אֲפִילוּ רִיחָא וְעִשָּׂנָא דְקְטֹרֶת
 דְּעֻבְדֵי בְּנֵי נָשָׂא הַרִיחַ וְעִשָּׁן הַקְטֹרֶת שְׁעוֹשִׂים בְּנֵי אָדָם גַּם כֵּן מְבַטֵּל כְּשָׁפִים,
 וְאָמַר הֵרִי קַל וְחוֹמֵר בְּהֵהוּא עוֹבְדָא אִיהוּ מְבַטֵּל מַה בְּמַעֲשֵׂה שְׁבִנֵי אָדָם
 עוֹשִׂים הוּא מְבַטֵּל אֶת הַכְּשָׁפִים, כֹּל שְׁפָן קְטֹרֶת שֶׁהַקְטִירוֹ בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ
 שְׁבוּדָאֵי הֵיךְ מְבַטֵּל אֶת כָּל כַּחוֹת הַסְטָרָא אַחְרָא.

סגולת אמירת עניני הקרבנות בבית הכנסת

אמר רבי פרוספדאי, האי מאן דמדפר בפומיה בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ענינא דקרננא ותקרבנא ויכוון בהו, ברית פרוטה הוא, דאנון מלאכיא דמדפרין חוביה לאבאשא ליה, דלא יכלין למעבד ליה אלמלא טיבו, ומאן יוכח, האי פרשתא יוכח, דכיון דאמר והנה שלשה אנשים נצבים עליו, מהו עליו, לעיין בדיניה, כיון דחמא נשמתא דצדיקא כף, מה פתיב וימהר אברהם האהלה וגו', מהו האהלה, בית המדרש,

מתוק מדבש

סגולת אמירת עניני הקרבנות בבית הכנסת, יתבאר בו שהמלאכים הממונים להזכיר עונות האדם מסתלקים מעליו ואינם יכולים להרע לו כאשר מזכיר בפיו עניני הקרבנות בבתי כנסיות ובבתי מדרשות.

(מקור המאמר זוהר פר' וילא דף ק ע"א - ע"ב נמדרש העלם, ונציאוריטו כך ז עמ' מפל - מפס)

אמר רבי פרוספדאי, האי מאן דמדפר בפומיה בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ענינא דקרננא מי שמזכיר בפיו בבתי כנסיות ובבתי מדרשות עניני הקרבנות, ותקרבנא ועניני המנחות, ויכוון בהו ויכוין בהם, ברית פרוטה הוא דאנון מלאכיא דמדפרין חוביה לאבאשא ליה נכרתה ברית על זה שאותם המלאכים הממונים להזכיר עונות האדם להרע לו, דלא יכלין למעבד ליה אלמלא טיבו שלא יכולים לעשות לו רע רק טוב, ומאן יוכח ומי מוכיח על זה, האי פרשתא יוכח זאת הפרשה תוכיח, דכיון דאמר והנה שלשה אנשים נצבים עליו היינו ג' מלאכים הממונים להזכיר עונות האדם, מהו עליו הלא לא עמדו עליו אלא אצלו, לעיין בדיניה אלא עליו פי' לעיין בדינו, כיון דחמא נשמתא דצדיקא כף כיון שרואה נשמת הצדיק כך, מה פתיב, וימהר אברהם שרומז על הנשמה, האהלה וגו' ומפרש מהו האהלה היינו בית המדרש, ומש"כ אל שרה פי' אל הגוף

ומהו אומר מהרי שלש סאים, ענין הקרפנות, ונשמתא מתפונות בהו, הָדָא הוּא דְכְתִיב וְאֶל הַפֶּקֶר רָץ אֲבָרְהָם, וְכֵדִין נִיּוּחָא לְהוּ וְלֹא יְכַלִּין לְאַבְרָשָׁא לִיָּהּ.

רשב"י: האומר פטום הקטרת לאחר תפילת שחרית
כאילו הקטיר קטרת בבית המקדש

ומדסליקת לאף אתקרי קטרת, הָדָא הוּא דְכְתִיב (דנח"ל לג י')
יְשִׁימוּ קְטוּרָה בְּאַפֶּךָ, וְלִית דְּבִטִיל מוֹתְנָא בְּעֵלְמָא

מתוק מדבש

הנקרא שרה, ור"ל שהנשמה מעוררת את הגוף, ומהו אומר הנשמה אל הגוף
מהרי שלש סאים פירוש הוא ענין הקרפנות והמנחות, שצריך לעסוק בהם,
ונשמתא מתפונות בהו והנשמה מכוונת בהם כאילו הקריבתם בבית המקדש,
הָדָא הוּא דְכְתִיב וְאֶל הַפֶּקֶר רָץ אֲבָרְהָם פי' לעסוק בענין הקרבנות,
וְכֵדִין נִיּוּחָא לְהוּ ואז נח להם להמלאכים ומסתלקים מעליו, וְלֹא יְכַלִּין
לְאַבְרָשָׁא לִיָּהּ ולא יכולים להרע לו.

רשב"י: האומר פטום הקטרת לאחר תפילת שחרית כאילו הקטיר
קטרת בבית המקדש, בו יתבאר ענין פעולת הקטרת ותיקונה בעליונים
שעל ידי זה קושרת ומבטלת את הדין וממשכת כל מיני השפעות טובות.

(מקור המאמר זוהר פר' פנחס דף רכז ע"א נרע"א מהימנא, ונציאורינו כרך יד עמ'
קנט-קס)

ומדסליקת לאף אתקרי קטרת ומעת שעלה העשן לאף [לבחינת אף
שבעליונים] ונמתק שם נקרא קטרת, הָדָא הוּא דְכְתִיב וְהוּ
שכתוב יְשִׁימוּ קְטוּרָה בְּאַפֶּךָ ואז הקטרת מבטלת את כל הדינים, ואמר וְלִית

בְּקִטְרֹת, דְּאִיהוּ קְשׁוּרָא דְדִינָא בְּרַחֲמֵי, עִם רִיחַ נִיחּוּחַ בְּאַף,
תְּרַגּוּם דְּקִשְׁר קְטִירו, אָמַר רַבֵּי יְהוּדָה, זַכָּאָה חוּלְקָנָא דְרִוּוּחָנָא
מְלִין סְתִימִין בְּאַתְגְּלִיָּא.

עוֹד אָמַר בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, דְּבַתֵּר דְּצִלוֹתָא אִיהִי פְקַרְבְּנָא,
מֵאֵן דְּיִמָּא פְטוּם הַקְטָרֶת בְּתַר תְּהֵלָה לְדוֹד, בְּטִיל
מּוֹתָנָא מְבִיתָא.

 מתוק מדבש

דְּבְטִיל מוֹתָנָא בְּעִלְמָא פְקַטְרֹת ואין דבר שיבטל את המגפה מן העולם כמו
הקטרת, דְּאִיהוּ קְשׁוּרָא דְדִינָא בְּרַחֲמֵי שהיא מקשרת את הדין ברחמים
וממתיקה אותו, עִם רִיחַ נִיחּוּחַ בְּאַף עם הריח הניחוח הנזכר שהוא מצד
הימין של האף, כי שאר דברים העולים מן הימין על ידי מצות גמילות חסדים
ושאר מצות, אינם מתקנים כראוי, מפני שאפשר שלא יוכלו מימי החדר לבטל
אש הגבורה, אבל על ידי הקטרת, הגבורה ממש מתעוררת בעשן הנזכר להקשר
בריח שבימין, לעורר את היחוד והרחמים, ואמר כי תְּרַגּוּם דְּקִשְׁר קְטִירו
התרגום של קשר הוא קטירו לשון קטרת, הרי שעצם שם קטרת מורה על
קשירת הדין ברחמים, אָמַר רַבֵּי יְהוּדָה, זַכָּאָה חוּלְקָנָא דְרִוּוּחָנָא מְלִין
סְתִימִין בְּאַתְגְּלִיָּא אשרי חלקינו שהרווחנו דברים סתומים להבין אותם בגלוי.

עוֹד אָמַר בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עוד אמר המאור הקדוש שהוא רבי שמעון, דְּבַתֵּר
דְּצִלוֹתָא אִיהִי פְקַרְבְּנָא מאחר שהתפלה היא חשובה כהקרבת הקרבן,
לִכֵּן מֵאֵן דְּיִמָּא פְטוּם הַקְטָרֶת בְּתַר תְּהֵלָה לְדוֹד מי שיאמר פטום הקטרת
אחר תהלה לדוד שאומרים אחר תפלת העמידה, נחשב לו כאילו הקטיר קטרת
בבית המקדש, והיא פועלת בסגולה לבטל את המגפה, לִכֵּן בְּטִיל מוֹתָנָא
מְבִיתָא הוא מבטל את המגפה מן הבית, וממשכת כל מיני השפעות טובות.

סוד הקטרת שלפני ולפנים ביום הכיפורים

אָמַר לִיה, אֶלְעֶזֶר בְּרִי, תָּא חֲזִי, כֹּל קָרְבָּנִין וְכֹל עֲלֻוֹן, נִיּוּחָא
הוּא דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, אֲבָל לָא הָוֵה נִיּוּחָא כְּמָה דְהָאִי
קְטָרַת, דְקִטְרַת מְעֻלָּא מְפֻלָּא, וּבְגִין כְּף הָוֵה מְעֻלִין לִיה לְגו
בְּגוּ בְלַחֲשׁוֹ, וְהָא אֲתָמַר.

וּבְגִין כְּף לָא אֲתַעֲנָשׁוּ כֹל בְּנֵי נְשָׂא בְשָׂאָר קָרְבָּנִין וְעֲלֻוֹן כְּמו
בְּקִטְרַת, דְּכֹל פּוֹלְחָנָא דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא הֵכָא אֲתִקְטַר

מתוק מדבש

סוד הקטרת שלפני ולפנים ביום הכיפורים, יתפרש בו סוד ענין הקטרת
בקדש הקדשים אחת בשנה ביום הכיפורים המורה על היחוד הגדול
הנעשה על ידה בעליונים.

(מקור המאמר זוהר פר' אחרי דף נח ע"ג, ונציאורינו כןך יא עמ' לג)

אָמַר לִיה עוד אמר רבי שמעון לבנו, אֶלְעֶזֶר בְּרִי, תָּא חֲזִי, כֹּל קָרְבָּנִין
וְכֹל עֲלֻוֹן נִיּוּחָא הוּא דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בא וראה, כי כל הקרבנות
וכל העולות הם לנחת רוח להקב"ה, כי בכלום כתוב אשה ריח ניחות לה,
אֲבָל לָא הָוֵה נִיּוּחָא כְּמָה דְהָאִי קְטָרַת אבל לא היה מהם נחת לפניו
כמו על ידי הקטרת, דְקִטְרַת מְעֻלָּא מְפֻלָּא כי קטרת חשובה יותר מכל
הקרבנות, אפילו מפר ושעיר של יום הכפורים, וּבְגִין כְּף הָוֵה מְעֻלִין לִיה
לְגוּ בְּגוּ בְלַחֲשׁוֹ ולכן היו מכניסים אותה ביום הכפורים לפני ולפנים בקדש
הקדשים בחשאי, ואפילו בשאר ימים היו פורשים הכהנים מבין האולם ולמזבח
בשעה שהקריבו את הקטרת, שזה מורה על היחוד הגדול הנעשה על ידה, וְהָא
אֲתָמַר והרי למדנו ענין זה.

וּבְגִין כְּף לָא אֲתַעֲנָשׁוּ כֹל בְּנֵי נְשָׂא בְשָׂאָר קָרְבָּנִין וְעֲלֻוֹן כְּמו
בְּקִטְרַת ובשביל זה לא נענשו כל בני אדם בשאר קרבנות ועולות כמו
בקטרת, כי מצינו שהיו מזבחים בממות ולא נענשו מיד כמו בקטרת, דְּכֹל

וְאֶתְקַשֵּׁר יִתִּיר מִכָּלֵא, וְעַל דָּא אֶקְרִי קְטֹרֶת, וְהָא אֶתְמַר (משלי כו ט)
שָׁמֶן וְקִטְרֹת יִשְׁמַח לֵב.

רשב"י ביטל את המגפה

זִימְנָא חֲדָא הָוָה דְּבַר בְּלוּד, אֶתָּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי לְמַתָּא,
אָמְרוּ לִיה לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, מָאִי נַעֲבִיד, קָם וְעֵבֵר
בְּמַתָּא, וְחָמָא בְּנֵי נָשָׂא שְׂכִיבֹן, אָמַר, כָּל הָאִי בְּמַתָּא וְאֲנָא הָכָא,
גְּזַרְנָא דְּלִיכְטֵל.

מתוק מדבש

פּוֹלְחָנָא דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כִּי כָל עֲבוּדַת הַקִּבֹּה שֶׁהִיא לְקֶשֶׁר וְלִיחָד אֶת
פְּרָצוּפֵי הָאֲצִילוֹת, הָכָא אֶתְקַטֵּר וְאֶתְקַשֵּׁר יִתִּיר מִכָּלֵא מִתְקַשֶּׁרֶת כֵּאֵן עַל
יַדֵּי הַקְטֹרֶת יוֹתֵר מֵהַכֵּל, וְעַל דָּא אֶקְרִי קְטֹרֶת וְעַל כֵּן נִקְרְאוֹת קְטֹרֶת מִלְשׁוֹן
קֶשֶׁר בִּלְשׁוֹן אֲרָמִי, וְהָא אֶתְמַר וְהוּרִי לְמַדְנֹו שַׁעַל זֶה נֹאמַר שָׁמֶן וְקִטְרֹת
שֶׁהֵם סוּד הַמוֹחִין [הַעֲלִיוֹנִים] שֶׁל חֲכָמָה וּבִינָה יִשְׁמַח לֵב מִשְׂמַחִים אֶת סִפְרֵי
הַתְּפָאֶרֶת הַנִּקְרָא לֵב.

רשב"י ביטל את המגפה, יסופר בו על גודל כוחו דרבי שמעון בן יוחאי
לבטל בדיבורו את הגזרה.

(מקור המאמר צהר מדש רות דף קד ע"ב-ע"ג, ונציאורינו ככך ג עמ' תקלח-תקלט)

זִימְנָא חֲדָא הָוָה דְּבַר בְּלוּד פֻּעַם אַחַת הִיָּה מְגִיפָה רַח"ל בְּעִיר לוד, אֶתָּא
רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי לְמַתָּא בֵּא רַשְׁבַּ"י לְהַעִיר, אָמְרוּ לִיה לְרַבִּי
שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי שִׁישׁ מְגִיפָה בְּעִיר, מָאִי נַעֲבִיד וּמָה נַעֲשֶׂה לְבַטֵּל אֶת הַמְּגִיפָה,
קָם וְעֵבֵר בְּמַתָּא קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְעֵבֵר בְּעִיר, וְחָמָא בְּנֵי נָשָׂא שְׂכִיבֹן וְרָאָה
בְּנֵי אָדָם שְׂמֵתִים, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כָּל הָאִי בְּמַתָּא וְאֲנָא הָכָא כֵּל זֶה הַמְּגִיפָה
בְּעִיר אֲפִילוּ שְׁאִנִּי כֵּאֵן, גְּזַרְנָא דְּלִיכְטֵל אֲנִי גּוֹזֵר שֶׁתִּתְבַטֵּל הַמְּגִיפָה.

שָׁמְעוּ בְּרַת קָלָא דְהוֹת אַמְרָה, פּוֹקוּ מֵהֶכָא, דְּהָא רַבִּי שְׁמַעוֹן
בֶּן יוֹחָאי הֶכָא, דְּקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא גּוֹזֵר וְהוּא מְבַטֵּל,
הָיָה תַמָּן רַבִּי חֲנִינָא, אֲתָא וְאָמַר לִיה לְרַבִּי מְאִיר, אָמַר לִיה רַבִּי
מְאִיר, שְׁבַחָא דִּילִיָּה מִי יָכִיל לְמִיקָם בֵּה, יָכִיל לָאו (גְּדוּל) פְּמִשָּׁה.

פְּתַח וְאָמַר (כמלכא פ' י"ב-א) וַיֹּאמֶר אֶל אֶהְרֵן קַח אֶת הַמִּחְתָּה וְתֵן
עָלֶיךָ אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׁים עָלֶיךָ קְטוֹרֶת, וּכְתִיב וַיִּקַּח
אֶהְרֵן וְגוֹמֵר, וּכְתִיב, וְהִנֵּה הַחֹל הַנֶּגֶף בָּעָם, וּכְתִיב וַיַּעֲמֹד בֵּין
הַמֵּתִים וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֵר הַמִּגֵּפָה, כּוֹלֵי הָאִי אֲצִטְרִיף לִיה
לְמִשָּׁה לְמִטְרַח, וְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי בְּמִימְרֵיהּ, הַקְּדוּשׁ בְּרוּף
הוּא גּוֹזֵר וְהוּא מְבַטֵּל מוֹתָנָא.

מתוק מדבש

שָׁמְעוּ בְּרַת קָלָא דְהוֹת אַמְרָה שְׁמַעוּ בַת קוֹל שֶׁהִיָּתָה אוֹמֵרֶת לַהֲמַשְׁחִיתִים,
פּוֹקוּ מֵהֶכָא צֵאוּ מִכָּאן, דְּהָא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי הֶכָא כִּי
רַשְׁבִּי נִמְצָא כֵּאן, דְּקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא גּוֹזֵר וְהוּא מְבַטֵּל שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא גּוֹזֵר גּוֹזֵרָה וְהוּא מְבַטֵּלוֹ. הָיָה תַמָּן רַבִּי חֲנִינָא הִיָּה שֵׁם רַבִּי חֲנִינָא,
אֲתָא וְאָמַר לִיה לְרַבִּי מְאִיר בֵּא וְאָמַר לְרַבִּי מְאִיר כִּי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֵּיטֵל אֶת
גּוֹזֵרֵי הַמִּגִּיפָה מֵעִיר לוד, אָמַר לִיה רַבִּי מְאִיר לְרַבִּי חֲנִינָא, שְׁבַחָא דִּילִיָּה
מִי יָכִיל לְמִיקָם בֵּה מִי יָכִיל לַעֲמֹד בְּשַׁבְּחוֹ וּמַעֲלָתוֹ, מִי לָאו מִי לֹא הִיָּה
רַבִּי שְׁמַעוֹן גְּדוּל פְּמִשָּׁה (עֵינן צִלְדֵּרָא רַנָּא דף קל"ג ע"ג, וְשֵׁם צִפְּרִיּוֹשָׁנוּ).

פְּתַח רַבִּי מְאִיר וְאָמַר לְפָרֵשׁ מַה שִׁכְּתוּב (ס"ג סג"ב) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֶהְרֵן
קַח אֶת הַמִּחְתָּה וְתֵן עָלֶיךָ אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׁים עָלֶיךָ קְטוֹרֶת,
וּכְתִיב, וַיִּקַּח אֶהְרֵן וְגוֹמֵר, וּכְתִיב, וְהִנֵּה הַחֹל הַנֶּגֶף בָּעָם, וּכְתִיב,
וַיַּעֲמֹד בֵּין הַמֵּתִים וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֵר הַמִּגֵּפָה, כּוֹלֵי הָאִי אֲצִטְרִיף
לִיה לְמִשָּׁה לְמִטְרַח כֹּל כֵּךְ הוֹצֵרֵךְ מִשָּׁה לְטִרוּחַ לְבַטֵּל אֶת הַמִּגִּיפָה, וְרַבִּי
שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי בְּמִימְרֵיהּ בְּדִיבּוּרוֹ מְבַטֵּל אֶת הַמִּגִּיפָה, כִּי הַקְּדוּשׁ בְּרוּף
הוּא גּוֹזֵר, וְהוּא מְבַטֵּל מוֹתָנָא דֵּהֵיִינוּ אֶת הַמִּגִּיפָה.

סוד אמירת פרשת הקטרת

לג

זה לשון הרב הקדוש מוהר"ר חיים ויטאל זי"ע בספרו שער הכונות דף יג טור ד בשם מורו רבינו האר"י הקדוש זי"ע: אמר לי מורי זכרונו לברכה ליזמן המגפה בר מינין וזה עניינו כבר הודעתך כי כל הנשמות של בני אדם הם מזמה שמתברר מן ז' מלכי אדום דמיתו, וזה סוד אומרים ז"ל כל ישראל בני מלכים הם וכאשר בתוך הבידורים יש קצת פסולת שלא הוברר זה הפסולת נעשה ארס וסם המות הממית לאדם בזמן המגפה, והוא סוד פסוק ידבק ד' כך את הדבר.

והענין הוא כי אותם הקליפות שיש באותם בידורים כנזכר הם המכים ונוגפים לאדם בזמן המגפה, ואחר שהכו אותו אינם נפרדים ממנו ותמיד דבוקים עמו ומקיפין אותו מכל סביבותיו שיעור כמה אמות, ולא עוד אלא אפילו באותה השכונה שעומד שם המוכה או אפילו איזה כלי ומלבוש שלו צריך להתרחק ממנו, וכל ההולך ומתדבק שם הוא מתדבק באותם הקליפות הנזכר ויכול להנזק.

וזהו טעם שבשאר החולאי' והמכו' שבפרשת כי תבוא לא כתב בהו ידבק כמו בענין הדבר והמגפה, לפי שבשאר החולאים אין הקליפה ההם מתדבקים שם, מזה שאין כן במכת הדבר והמגפה שהיא מבחינת קליפות הבידורים הנזכר, הם דבוקים בו ובמלבושיו ובשכונתו ובכל כלי, וכבר הודעתך בענין פטום הקטרת כי אותם י"א סממני הקטרת הם מזה שנשאר בתוך הקליפות שלא יכלו להתברר, והם י"א אורות שבקדושה המחיים את הקליפות, וכאשר יעלו למעלה יסתלקו מתוך הקליפות וישארו בלתי חיות וימותו, ואינן מזיקים.

וזה הוא סוד הנזכר בזהר פרשת וירא במדרש הנעלם שטוב לומר פטום הקטרת בזמן המגפה, וכן מצינו במגפת עדת קרח שנעצרה על ידי הקטרת שהקטיר אהרן, ולכן טוב מאד בזמן המגפה ב"מ (בר מינין) שבעת אומרו פטום הקטרת בתפלת שהרית ומנחה יכוין בה באותה כונה האמורה למעלה בסדר הקטורת.

וגם כן כאשר האדם קם אחר הצות לילה לעסוק בתורה אחר שיאמר תיקון הצות ככתוב במקומו, אחר כך יאמר פטום הקטרת בכונה ההיא לפי שאחר הצות נכנעת ממשלת הקליפה, ובפרט אם יתחברו י' אנשים יראי ה' ויקראו סדר פטום הקטורת יחד בכונה הנזכר יעשה רושם גדול למעלה אם יהיה אחר הצות לילה כנזכר.

פטום הקטורת

הקטורת מבטלת המקטרגים ומסייעת לאדם להתקרב אל ה' והנה אחר שתיקן עולמו ומלצויו [ציפנה, ויטול ידיו, ולייט ותפילין], אז יסקל מקילות הדרכים ע"י הקטורת המסוגל לזער כחות הטומאה מן הדרכים אשר בהם מעלה מפילתנו, וגם נריך לתת להם חלקם כמו בזמן המקדש, ולכן יסדר סדר הקרבנות, ויתוה דוגמת עשן הקרבנות, וזה גם כן נתבפרו עונותיו, ונתקבלו קרבנותיו, ויתבטלו המעיקים, והם המקטרגים אשר נעשו על ידי חטאותיו, ואז ילך בדרך ישרה לקראת מלך מלבו של עולם צלמי מעיק ומונע, ואח"כ יאמר הזמירות שהם כחות הדין שצקדושה. (פרי עץ חיים שער הזכרות פרק ז)

סדר סמני הקטורת

קח לך סמים, הרי שנים כמ"ש חכמינו זכרונם לזכרה צגמרא (צמסכת כריתות דף ו ע"ג), והם תפארת וצח. נפח ושחלת וחלבנה, הם סוד הוד יסוד ומלכות, והרי הם ה' תחמונת, וענן שהניחן האחרון שצמלכות הוא ניחן קדושה נקודה קטנה ומועטת מאד יותר מכולם, ולכן הקליפה גוצרת צמקום ההוא לכך החלבנה ריחה רע, עם היותה בכל י"א סממני הקטורת דקדושה כזכר. סמים הם ה' סמים אחרים והוא כמ"ש חכמינו זכרונם לזכרה צגמרא (שס), והם ה' ספירות עליונות כסדרן והם כתר וזכמה בינה וחסד גבורה, ולבונה זכה הוא סוד אור המקיף לכולם, ולהיותו אור מקיף מצחו ואינו מוגבל תוך הקליפות לכן נקרא זכה, מה שאין כן צאר פנימי המוגבל בתוך הקליפות כי איננו נקרא זך כמוהו. (שעה"כ דף יג ט"ג)

סיוע לתשובה

יאמר פטום הקטורת בזוונה שזה יסייענו לחזור בתשובה.

(מ"ח פ"ה מ"ה וסידור ר"ט)

תקוה ובעל היכולת ובעל הכחות פוסק
אדון הכל היה היה ויהיה
יאהדוניה
אַתָּה הוּא יְהוָה

כתר וזכמה בינה וחסד גבורה
מלכות יסוד
הוד
תפארת צח
אֵלֵינוּ אֱלֹהֵינוּ

שְׁתִּיבְתוּן רֵיחוֹ לְפָנֶיךָ אֶת קְטֹרֶת הַסָּמִים.

בְּיָמֵינוּ שְׂבִיבוֹת הַמְּקֹדֶשׁ הָיָה קָיָם. כְּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם

עַל יַד מִשְׁחָה גְּבִיָאךָ. כְּפָתוּב בְּתוֹרָתֶךָ:

כתר וזכמה בינה וחסד גבורה
מלכות יסוד
הוד
תפארת צח
וַיֹּאמֶר יְהוָה

מקיף
אֵלֵינוּ אֱלֹהֵינוּ

סָמִים צָטָף | וְשִׁוְחֹת וְחֹלְבוֹת וְחֹלְבוֹת סָמִים

וְלִבְנֵה זָכָה בַּד בְּבָר יִהְיֶה: וְעֲשִׂיתָ אֶתְּךָ קְטֹרֶת

רְקוּחַ מִעֲשֵׂה רֹקַח מִמְּקוֹחַ טָהוֹר קָדֵשׁ: וְשִׁוְחֹת

מִמְּנֵה הִדֵּק וְנִתְתָּה מִמְּנֵה לְפָנֶי הַעֲדוֹת בְּאֵהל

פטום הקטורת

לה

מוֹעֵד אֲשֶׁר אוֹעֵד לְךָ עֲמֵה קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים תִּהְיֶה
 לָכֶם: וַיֹּאמֶר. וְהִקְטִיר עָלָיו אֶהְרֹן קֹטֵרֶת סַמִּים
 בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר בְּהִיטָיָבוּ אֶת-הַעֲרֹת יִקְטִירָנָה:
 וּבַהֲעֵלֹת אֶהְרֹן אֶת-הַעֲרֹת בֵּין הָעֲרָבִים יִקְטִירָנָה
 קֹטֵרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה יֵאָדָּוּ ^{אֶת־הַכֹּל} לְדַרְתֵּיכֶם:

הזהירות שלא לדרג על אחד מסממני הקטרת

צריך למנות הסמים באצבעות הידים אחד לאחד, כדי שלא ידלג ח"ו אחד מהם. (פע"ח שער עולם העשיה פ"ה)

צריך לומר "קלופה" שלשה, ולא קליפה כי כך שמו קלופה, גם כריך לומר כל הצריחות הכתובות בסידור שלנו עד פסוק (ויקרא ז יא) כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו ממנו כו'. (שעה"כ דף יג ט"ד)

סוד י"א סמנים דברייתא

ועתה נבאר התחלקותם [של הי' ספירות ואור המקיף הנ"ל] בלשון הצריחא (שס), ואלו הם. הצרי כתר, והצפורן יסוד, והחלבנה מלכות, והחלבונה אור מקיף, וכוונתנו היא לקשר המלכות שהיא החלבנה עם אור המקיף שהוא הלבונה שיאיר בה, ואין די לה בהארה הנמשכת אליה מהכתר, אבל הנפחן שהוא היסוד אנו מקשרים אותו עם הנרי שהוא הכתר שיאירו בו.

מור, הוא האסד צקוד אצרהס הנקרא הר המור, וקציעה צבורה, ושבלת נרד הוא תפארת, וברכס הוא צח, וקושט הוא חכמה, קלופה היא בינה, קנמון הוא הוד. והרי נשלמו כולם. (שעה"כ דף יג ט"ג ומ"ד)

קטרת שקוליה ככל המצות

ק'טרת צמילוף [אומ] הק' צא"ת צ"ש צ[אומ] ד' [הוא] גימטריא תרי"ג, ששקולה [הקטורת] כנגד כל [תרי"ג] המלות.

תָּנֹו רַבְּצֵן פְּטוּם הַקֹּטֵרֶת כִּי־צֹד. עֲלֵשׁ מֵאוֹת וְשֵׁשִׁים
 וְשִׁמוֹנָה מְנַיִם הָיוּ בָּהּ. עֲלֵשׁ מֵאוֹת וְשֵׁשִׁים
 וְחִמְשָׁה כְּמִצֵּן יְמוֹת הַחֹמֶה. מְנָה לְכֹל יוֹם. פָּרֶס
 בְּשִׁחֲרִית וּפָרֶס בֵּין הָעֲרָבִים. וְשִׁלְשָׁה מְנַיִם יִתְרִים
 עֲמֵהם מְכַזֵּס כֵּהֵן גָּדוֹל מְלֵא וְחִפְצָיו בְּיוֹם הַכְּפוּרִים.
 וּבַחֹזֶק לְמִכְתֵּשֶׁת בְּעֶרְבַּיּוֹם הַכְּפוּרִים. וְשִׁוְחֶקֶן יָפֹה

יָפָה כְּדֵי שֶׁתֵּהֵא דָקָה מִן הַדָּקָה: וְאוֹחַד עֶשְׂרֵי סַמְנִים
הָיוּ בָהּ. וְאֵלוֹ הֵן * הַצָּרִי ב וְהַצֶּפְרָן ג הַחֹלְבֹנָה
ד וְהַלְבֹנָה. מִשְׁקַל שְׁבַעִים שְׁבַעִים מִזֶּה. ה מֵר
ו וּקְצִיעָה ז שְׁבַלֵת זָרָה ח וּכְרָפִם. מִשְׁקַל שְׁשֵׁה עֶשְׂרֵי
שְׁשֵׁה עֶשְׂרֵי מִזֶּה. ט הַקֶּשֶׁט עֲצִים עֶשְׂרֵי. י וְקַלּוּפָה
שֶׁלֶשָׁה. יא וְקֶזְמוֹן תְּשֻׁעָה. בּוֹרִית כְּרִשְׁיָה תְשֻׁעָה קַבִּיץ.
י"ז קְפָרִיסִין סֵאִין תְּלִתָא וְקַבִּיץ תְּלִתָא. וְאִם לֹא מֵאָא
י"ז קְפָרִיסִין מִבֵּיא זֹמֵר זֹמְרִין עֲתִיק. מְלוֹז סְדוּמִית
רוֹבַע. מַעֲלָה עֶשֶׂן. כָּל שֶׁהוּא. רַבִּי זֵתָן הַבְּבֹלִי אוֹמֵר.
אֵף כֶּפֶת הִירֵדָן כָּל שֶׁהוּא. וְאִם זֵתָן בָּהּ חֲבֵשׁ פֶּסְסָלָה.
וְאִם זֹסֵר אֲחֻזַּת מִכָּל סַמְנֵיהָ זֹיב מִיָּתָה:

רַבִּין שִׁמְעוֹן בֶּן זַמְלִיאל אוֹמֵר. הַצָּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף הַזֹּטָף מֵעֵצֵי
הַקֶּסֶף. בּוֹרִית כְּרִשְׁיָה לָמָּה הִיא בָּאָה. כְּדֵי לְיַסּוֹת בָּהּ אֶת
הַצֶּפְרָן כְּדֵי שֶׁתֵּהֵא זָאָה. י"ז קְפָרִיסִין לָמָּה הוּא בָּא. כְּדֵי לְשַׂרְוֵת בּוֹ
אֶת הַצֶּפְרָן כְּדֵי שֶׁתֵּהֵא עֲזָה. וְהֵלֵא מִי רִגְלִים יַפִּין לָהּ. אֶלָּא שֶׁאִין
מִכְנֵסִין מִי רִגְלִים בְּמַקְדֵּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תַּנְיָא. רַבִּי זֵתָן אוֹמֵר. כִּשֶׁהוּא שׁוֹזֵק. אוֹמֵר. הָדֵק הַיֵּטֵב.
הַיֵּטֵב הָדֵק. מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יִפָּה לְבִשְׂמִים. פֶּסְסָמָה
לְחֻזָּאִין. כִּשְׂרָה. לְשִׁלִּישׁ וְלִרְבִיעַ לֹא שְׂמַעְנוּ: אָמַר רַבִּי
יְהוּדָה. זֶה הַכֹּלֵל. אִם כִּמְדַתָּה כִּשְׂרָה לְחֻזָּאִין. וְאִם זֹסֵר
אֲחֻזַּת מִכָּל סַמְנֵיהָ זֹיב מִיָּתָה:

תַּנְיָא. בַּר קַפְרָא אוֹמֵר. אֲחֻזַּת לְעִשִּׂים אוֹ לְשְׁבַעִים שְׁנֵה הַיָּתָה
בָּאָה עַל שִׁירִים לְחֻזָּאִין: וְעוֹד תַּנְיָ בַר קַפְרָא. אֵלוֹ הֵיזָה
זֵתָן בָּהּ קֶרְטוֹב שֶׁל חֲבֵשׁ אִין אָדָם יָכוֹל לְעַמֵּד מִפְּנֵי רִיחָה.
וְלָמָּה אִין מְעַרְבִין בָּהּ חֲבֵשׁ. מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה. כִּי כָל
שְׂאֵר וְכָל חֲבֵשׁ לֹא תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אֵשֶׁה לִיהֹרָה: אֲחֻזַּת הַבֵּל:

תפילות שונות

לו

תהלים פרק צו

סגולת אמירתו בזמן מגיפה חלילה יאמרנה שלוש פעמים ביום (שימוש תהלים המיוחס לרב האי גאון).

כבוד השׁוֹת כשיתגלה לעתיד לבא

עֲשִׂירוּ לַיהוָה יֵאֱהָדוּנְהוּ אֲדוֹן הַכֹּל הַיְיָ הוֹדוּ וַיִּהְיֶה עֲשִׂירוּ וְחַדְשׁוּ עֲשִׂירוּ
 לַיהוָה יֵאֱהָדוּנְהוּ אֲדוֹן הַכֹּל הַיְיָ הוֹדוּ וַיִּהְיֶה כָּל הָאָרֶץ: עֲשִׂירוּ
 לַיהוָה יֵאֱהָדוּנְהוּ אֲדוֹן הַכֹּל הַיְיָ הוֹדוּ וַיִּהְיֶה בְּרַכּוּ שְׁמוֹ. בְּשָׂרוּ בַיּוֹם
 לַיּוֹם יִשְׁוֹעַתּוּ: סִפְרוּ בַגּוֹיִם כְּבוֹדוֹ. בְּכֹל הָעַמִּים
 גִּפְלֹאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יְהוָה יֵאֱהָדוּנְהוּ אֲדוֹן הַכֹּל הַיְיָ הוֹדוּ וַיִּהְיֶה וּמְהֻלָּל
 מְאֹד. גּוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים: כִּי כָל אֱלֹהֵי
 הָעַמִּים אֱכִילִים. וַיְהוָה יֵאֱהָדוּנְהוּ אֲדוֹן הַכֹּל הַיְיָ הוֹדוּ וַיִּהְיֶה עֲשִׂימוּ
 עֲשֵׂה: הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו. עֲזֹ וְתַפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ:
 הָבוּ לַיהוָה יֵאֱהָדוּנְהוּ אֲדוֹן הַכֹּל הַיְיָ הוֹדוּ וַיִּהְיֶה מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים. הָבוּ
 לַיהוָה יֵאֱהָדוּנְהוּ אֲדוֹן הַכֹּל הַיְיָ הוֹדוּ וַיִּהְיֶה כְּבוֹד וְעֹז: הָבוּ לַיהוָה יֵאֱהָדוּנְהוּ
אֲדוֹן הַכֹּל הַיְיָ הוֹדוּ וַיִּהְיֶה כְּבוֹד שְׁמוֹ. שִׂאוּ מִנְזָחָה וּבֹאוּ
 לְחַצְרוֹתָיו: הִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה יֵאֱהָדוּנְהוּ אֲדוֹן הַכֹּל הַיְיָ הוֹדוּ וַיִּהְיֶה
 בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ. וַחֲלוּ מִפָּנָיו כָּל הָאָרֶץ: אָמְרוּ
 בַגּוֹיִם יְהוָה יֵאֱהָדוּנְהוּ אֲדוֹן הַכֹּל הַיְיָ הוֹדוּ וַיִּהְיֶה מְכָרָה. אֵף תִּכּוֹן תִּבְלָל
 בַּל תִּמּוּט. יִדִּין עַמִּים בְּמִישְׁרָיִם: יִשְׁמְחוּ
 הָעַמִּים וְתִגַּל הָאָרֶץ. יִרְעֵם הַיָּם וּמִלְאוּ: יַעֲלֶה
 שָׂדֵי וְכֹל אֲשֶׁר בּוֹ. אֲזִ יִרְצֶנוּ כָּל עַצְמֵי יַעַר: לְפָנָיו
 יְהוָה יֵאֱהָדוּנְהוּ אֲדוֹן הַכֹּל הַיְיָ הוֹדוּ וַיִּהְיֶה כִּי בָא כִּי בָא לְשֹׁפֵט
 הָאָרֶץ. יִשְׁפֹּט תִּבְלָל בְּצַדִּיק וְעַמִּים בְּאִמּוֹנָתוֹ:

תהלים פרק צח

סגולת אמירתו להקל על אנשי עירו ממגפה (שימוש תהלים קדמוני).

גודל השמחה שלעתיד

מִזְמוֹר עֲשִׂירוֹ לַיהוָה יֵאֱהָרוּנָהּ ^{אֲדוֹן הַכֹּל הַיְהוָה הוּא וְהוּא} עֲשִׂיר וְחָדָשׁ.
 כִּי גַפְלָאוֹת עָשָׂה. הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוֹ
 וְזָרוּעַ קָדְשׁוֹ: הוֹדִיעַ יְהוָה יֵאֱהָרוּנָהּ ^{אֲדוֹן הַכֹּל הַיְהוָה הוּא וְהוּא}
 יְשׁוּעָתוֹ. לַעֲלֵי הַגּוֹיִם גָּלָה צְדָקָתוֹ: אָזְכַּר וְחִסְדּוֹ
 וְאַמּוּנָתוֹ לְבַיִת יִשְׂרָאֵל. רְאוּ כָּל אַפְסֵי אֶרֶץ אֵת
 יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ ^{תִקְוָה וּבִעַל הַיְכוּלָה וּבִעַל הַכּוֹחַ סוּכָם}: הָרִיעוּ לַיהוָה יֵאֱהָרוּנָהּ
 כָּל הָאָרֶץ. פִּצְחוּ וּרְנְנוּ וְזַמְרוּ: אָמְרוּ ^{אֲדוֹן הַכֹּל הַיְהוָה הוּא וְהוּא}
 לַיהוָה יֵאֱהָרוּנָהּ יֵאֱהָרוּנָהּ ^{אֲדוֹן הַכֹּל הַיְהוָה הוּא וְהוּא} בְּכִנּוֹר. בְּכִנּוֹר וְקוֹל
 זְמֶרָה: בְּחַצְצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר. הָרִיעוּ לַפְּנֵי
 הַמֶּלֶךְ יְהוָה יֵאֱהָרוּנָהּ ^{אֲדוֹן הַכֹּל הַיְהוָה הוּא וְהוּא} יִרְעֵם הַיָּם וּמַלְאוּ.
 תִּבַּל וַיִּשְׁבִּי בָּהּ: גְּהָרוֹת יִמְחֲאוּ כָף. יַחַד הָרִים
 יִרְנְנוּ: לַפְּנֵי יְהוָה יֵאֱהָרוּנָהּ ^{אֲדוֹן הַכֹּל הַיְהוָה הוּא וְהוּא} כִּי בָּא לַעֲשׂוֹת
 הָאָרֶץ. יִשְׁפֹּט תִּבַּל בְּצֶדֶק וְעַלְמִים בְּמִישְׁרִים:

תפילה להצלחה מרבנו תם זיע"א

תפילה זו קבלה מרבנו תם, האומרה בכל יום אני ערב בדבר שלא יארע לו שום פגע רע כל אותו היום ויצליח בכל דרכיו (יוסף אומץ סי' תפד)

בְּבִקְשָׁה מִכֶּם מִיכָאֵל וְגַבְרִיאֵל וּרְפָאֵל. שְׁתַּעֲמְדוּ בַתְּפִלָּה.
 בְּבִקְשָׁה וּבַתְּחִנּוּנִים לַפְּנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. שְׂאֲעֲלִינוּ בְּכָל הָרָכִי וּבְכָל מְקוֹם שְׂאֲנֵי
 הוֹלֵךְ. הֵן מִלְּסֻטִּים שְׂפָא יִיקוּנֵי. הֵן מִשְׁדֵּי. הֵן מִכִּלְיוֹן.

תפילות שונות

לט

הֵן מַאִישׁ וְאֵשָׁה מִכָּל דָּבָר רָע. הֵן מִיֹּחֲרָב וְדָבָר. הֵן מִרְעֵב הֵן מִכָּל פְּרַעֲזוּיֹת הַהוֹלְכִים וּבָאִים לְעוֹלָם. מִן הַכֹּל יִצְלָנִי יְהוָה: ^{יֵאָדָרְגוּ} אֲדוֹן הַכֹּל ^{הַחַי הַחַי וְהַחַי} אֱלֹהֵי ^{תַפִּילַת וְעַל הַיְסוּדִים} יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא יִשְׁלָטוּ בִּי. לֹא בְּגוֹפִי וְלֹא בְּמַאֲדֵי וְלֹא בְּזַרְעֵי:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה: ^{יֵאָדָרְגוּ} אֲדוֹן הַכֹּל ^{הַחַי הַחַי וְהַחַי} אֱלֹהֵי ^{תַפִּילַת וְעַל הַיְסוּדִים} וְאַלְהֵי ^{תַפִּילַת וְעַל הַיְסוּדִים} אֲבוֹתַי. שֶׁתִּהְיֶה הַשְּׁלֵחַ הַזֹּאת עִת רְצוֹן לְפָנֶיךָ שֶׁתִּשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי וּבִקְשָׁתִי. יְהוָה: ^{יֵאָדָרְגוּ} אֲדוֹן הַכֹּל ^{הַחַי הַחַי וְהַחַי} אֲבֹתוֹת לַעֲמֻנּוֹ. מִשְׁעָב לָנוּ אֱלֹהֵי ^{תַפִּילַת וְעַל הַיְסוּדִים} יַעֲקֹב סָלַח: יְהוָה: ^{יֵאָדָרְגוּ} אֲדוֹן הַכֹּל ^{הַחַי הַחַי וְהַחַי} אֲבֹתוֹת. אֲשֶׁר־י אָדָם בְּטוֹחַ בָּךְ: יְהוָה: ^{יֵאָדָרְגוּ} אֲדוֹן הַכֹּל ^{הַחַי הַחַי וְהַחַי} הַשְּׁלֵחַ. הַמְּלַךְ יַעֲלֶנּוּ בַיּוֹם קָרְאֵנוּ:

ג"פ הַמְּלַאֲךָ הַגָּאֵל אֶתִּי מִכָּל־רָע יְבָרַךְ אֶת הַנְּעָרִים וְיִקְרָא בְּהֵם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבֹתֵי אֲבֹרָהֶם וְיִצְחָק. וְיִדְגְּנוּ לְרַב בְּקָרֵב הָאָרֶץ:

ז"פ לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְהוָה: ^{יֵאָדָרְגוּ} אֲדוֹן הַכֹּל ^{הַחַי הַחַי וְהַחַי} לְפָרְקֶךָ סִבְרִית יְהוָה: ^{יֵאָדָרְגוּ} אֲדוֹן הַכֹּל ^{הַחַי הַחַי וְהַחַי}:

ז"פ גָּדוֹד גָּדוֹד יִגְדְּנוּ. וְהוּא יִגְדַּע לַעֲבָד:

כָּךְ אֶצְלִיחַ בְּדַרְכֵי כְּמוֹ שֶׁעָשִׂה יְהוֹשִׁעַ בְּעַבְרֵי הַיַּרְדֵּן עִם יִשְׂרָאֵל בְּמִלְחָמָה עִם הַכְּנַעֲנִי וְשָׁב בְּשָׁלוֹם לְאֶרְצוֹ:

תפילה לשמירה מהחיד"א (כ"ף אחת" אות כח)

יקרא אות ק' מאלפא ביתא (מזמור קי"ט) קראתי בכל לב וגו'.

קָרָאתִי בְּכָל לֵב. לַעֲלֹנֵי יְהוָה: ^{יֵאָדָרְגוּ} אֲדוֹן הַכֹּל ^{הַחַי הַחַי וְהַחַי} וְזִקְנֵי אֲעֲרָה: קָרָאתִי הוֹשִׁיעֵנִי. וְאַשְׁמְרָה יַעֲדֵתִיךָ: קִדְּמֵתִי בְּנִשְׁפָּךְ וְאַשְׁלֵעָה. לְדַבְרֶךָ יִחַלְתִּי: קִדְּמוּ עֵינַי אֲשֶׁמְרוֹת. לְשִׁיחַ בְּאַמְרֵתְךָ: קוֹלִי שִׁמְעָה כּוֹסֵדֶךָ. יְהוָה: ^{יֵאָדָרְגוּ} אֲדוֹן הַכֹּל ^{הַחַי הַחַי וְהַחַי} כְּמִשְׁפָּטֶךָ וְיִנְיֵי: קָרְבוּ רַדְּפֵי זְמָנָה. מִתּוֹרֵתֶךָ רְחֹקוּ: קְרוֹב אֶתָּה יְהוָה: ^{יֵאָדָרְגוּ} אֲדוֹן הַכֹּל ^{הַחַי הַחַי וְהַחַי}. וְכָל מִצְוֹתֶיךָ אֲמַת: קִדְּמוּ יַדְעֵתִי מִעֲדֵתֶיךָ. כִּי לְעוֹלָם יִסְדָּתָם:

תפילות שונות

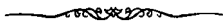
ואח"כ יאמר

יהי רצון מקפצ'ך יהוה אלהי אבותינו שתשירה שכינתך עלינו ותרחיק ממנו יצר הרע של רוח זנונים. רוח מזשבות רעות והרהורים רעים. רוח של שחוק. רוח דברים בטלים. רוח יגזות ואזוזות. רוח שקר. רוח תועה. רוח משולית. רוח חפכה. רוח קטב מרירי. רוח אש של עצמות. רוח תזוזית. רוח טמאה. רוח עלוים. [רווח וזעזעית. רוח בא מן הגפילים. רוח חמה וכלס. רוח קנאה ותזרות. רוח מינות. רוח צסות הרוא. רוח שמדות]. וכל רוחות רעות. פלם יתבערו ויתבטלו ממנו. אתה סדר לי מיצר תצרכי רצי פלט תסובני סכה. אחישה מפלט לי מרווח סעה מסער. יהוה אלהי אבות עמנו משעב לנו אלהי תעמנו ויעב סלה: יהוה אלהי אבות אשירי אדם בטוח ברך: יהוה אלהי אבות אשירי הושיעה. המלך יעזנו ביום קראנו:

תפילה קצרה על כל צרה שלא תבוא

יקח לא פחות מן ח"י פרוטות ויאמר 'אלהא דמאיר ענני' ג"פ

רבנו של עולם הריני גותן בלי גדר סך (פרוטות) לצדקה, או שמן למאור לשם נשמתם של אבותינו אבות העולם, אברהם יצחק ויעקב. וכלשם נשמות התנא רבי מאיר בעל הגס, וכלשם נשמות כל הצדיקים. יהי רצון מקפצ'ך יהוה אלהי אבותינו שתשירה שכינתך עלינו ותרחיק ממנו יצר הרע של רוח זנונים. רוח מזשבות רעות והרהורים רעים. רוח של שחוק. רוח דברים בטלים. רוח יגזות ואזוזות. רוח שקר. רוח תועה. רוח משולית. רוח חפכה. רוח קטב מרירי. רוח אש של עצמות. רוח תזוזית. רוח טמאה. רוח עלוים. [רווח וזעזעית. רוח בא מן הגפילים. רוח חמה וכלס. רוח קנאה ותזרות. רוח מינות. רוח צסות הרוא. רוח שמדות]. וכל רוחות רעות. פלם יתבערו ויתבטלו ממנו. אתה סדר לי מיצר תצרכי רצי פלט תסובני סכה. אחישה מפלט לי מרווח סעה מסער. יהוה אלהי אבות עמנו משעב לנו אלהי תעמנו ויעב סלה: יהוה אלהי אבות אשירי אדם בטוח ברך: יהוה אלהי אבות הושיעה. המלך יעזנו ביום קראנו:

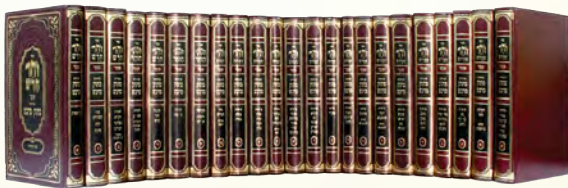
כה רשב"י גדול כקטורת

פתח רבי מאיר ואמר רבי שמעון בר יוחאי בדיבורו מבטל את המגיפה כי הקב"ה גוזר והוא מבטל את המגיפה.

(זו"ח, רות, מתוק מדבש, כרך ג' עמ' תקל"ט)

תזוהר הקדוש עם פירוש מתוק מדבש

הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

מהדורת
סטנדרט
24/17
ס"מ

מהדורת
כיס

כריכה רכה
70 כרכים
מחולק לפי
פרשיות השבוע
מהדורת
ר' יוסף צבי בעונגער
ס"מ 16.5/11.5

מהדורה
קטנה

מהדורת ר'
הערשל וועבער
ס"מ 17/12

מתוק מדבש

להשיג בחנויות הספרים

1800-350-330 מוקד הזמנות: